

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Приватний вищий навчальний заклад
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»
Інститут педагогічної освіти

Psycho

Магістерська робота Бакалаврська робота

ОСНОВНІ ВИМОГИ
ЩОДО ВИКОНАННЯ ТА ЗАХИСТУ

Навчально-методичний посібник
для студентів педагогічного факультету
спеціальності 053 «Психологія»
в галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки»

Магістерська робота. Основні вимоги щодо виконання та захисту : навчально-методичний посібник для студентів педагогічного факультету спеціальності 053 «Психологія» в галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» / [Ю.О. Михальчук]. – Рівне, 2019. – 63 с.

Розглянуто та схвалено на навчально-методичною комісією Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука, протокол № 5 від 18.12.2019 р.

Рекомендовано до друку Вченою радою Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука, протокол №5 від 26.12.2019 р.

© Михальчук Ю.О., 2019

© МEGУ, 2019

ЗМІСТ

Передмова	4
1. Загальні положення	5
1.1. Бакалаврська робота	5
1.2. Магістерська робота	6
1.3. Завдання та вимоги до написання магістерських та бакалаврських робіт	7
2. Керівництво магістерськими та бакалаврськими роботами	9
3. Порядок написання магістерської та бакалаврської роботи	11
4. Основна частина магістерського та бакалаврського дослідження	36
5. Висновки з магістерської та бакалаврської роботи	37
6. Оформлення результатів дослідження	38
7. Вимоги щодо викладу магістерської та бакалаврської роботи	45
8. Подання магістерської та бакалаврської роботи	46
9. Робота з відгуком і підготовка до захисту	47
10. Рецензування магістерської та бакалаврської роботи	49
11. Порядок допуску до захисту	50
12. Захист випускних кваліфікаційних робіт	50
13. Критерії оцінювання	51
14. Орієнтовна тематика магістерських та бакалаврських робіт	53
Додатки	59

ПЕРЕДМОВА

Навчання і підготовка магістрів та бакалаврів зумовлює необхідність розробки методичних рекомендацій щодо написання випускних робіт, оскільки вони є найбільш важливою складовою навчального процесу магістрантів та бакалаврів, головним засобом організації їх систематичної і самостійної роботи в опануванні обраної психологічної спеціальності. Вона виконується кожним магістрантом та бакалавром індивідуально паралельно із засвоєнням передбачених навчальним планом нормативних та варіативних психологічних дисциплін. Є одним із ефективних засобів підвищення якості підготовки майбутніх спеціалістів, сприяє формуванню вміння самостійно вирішувати професійно-прикладні задачі в практичній діяльності. Поряд із цим магістерська та бакалаврська робота є підсумком самостійного комплексного дослідження однієї з проблем психологічного спрямування.

Перед магістрантами та бакалаврами у процесі написання випускної роботи постають питання з методики проведення дослідження за відповідною темою, написання тексту, дотримання вимог щодо оформлення, процедури захисту.

Автори методичних рекомендацій поставили за мету надати методичну допомогу магістрантам та бакалаврам щодо методології дослідження з моменту вибору теми випускної роботи, її написання, оформлення, захисту і, за умов виконання цих критеріїв, отримання диплому магістра (бакалавра).

У представлених методичних рекомендаціях здійснено спробу опрацювати більш конкретний методичний підхід до процедури підготовки та захисту магістерської та бакалаврської роботи.

Методичні рекомендації розроблені відповідно до вимог кваліфікаційних характеристик фахівців спеціальності 053 «Психологія» в галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» і призначені для надання допомоги магістрантам та

бакалаврам у виконанні випускної роботи згідно з галузевими стандартами вищої школи України.

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Вимоги до магістерської (бакалаврської) роботи як складова Стандарту вищої освіти Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука «Засоби діагностики якості вищої освіти. Вимоги до державної атестації» розроблено з урахуванням Закону України «Про вищу освіту», інструкцій Міністерства освіти і науки України, Стандарту вищої освіти для ОР «Бакалавр» та «Магістр» зі спеціальності 053 «Психологія» в галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки», «Положення про організацію навчального процесу» (Затверджено наказом Міністерства освіти України від «2» червня 1993 р. № 161).

1.1. Бакалаврська робота

Бакалаврська кваліфікаційна робота – самостійне оригінальне наукове дослідження студента з актуальних проблем професійної діяльності, яке виконується упродовж випускного курсу за програмою і навчальним планом підготовки фахівця освітнього рівня *бакалавр*. Бакалаврська робота концентровано відображає результативність процесу навчальної діяльності студента як майбутнього спеціаліста [19].

При оцінюванні бакалаврської роботи враховується не лише якість рукопису дослідження, а й доповідь, що розкриває вміння ерудовано репрезентувати опрацьований матеріал і аргументовано доводити кожне положення, що виноситься на захист, відповідати на запитання щодо змісту роботи.

Метою виконання бакалаврської роботи є:

- розширення й поглиблення теоретичних знань студентів з обраної проблеми, систематизація й аналіз сучасних наукових підходів до розв'язання теоретичних та практичних завдань;
- поглиблення знань студентів із суміжних наук;
- удосконалення вмінь та навичок студентів самостійно вести наукові дослідження, користуватися сучасною методикою їх проведення;

- набуття навичок організаційної роботи в процесі постановки і проведення експерименту;
- розвиток умінь студентів застосовувати одержані знання при вирішенні конкретних наукових завдань;
- удосконалення навичок самостійної роботи студентів із науковою літературою;
- формування готовності й здатності студентів до самоосвіти й саморозвитку, самостійної дослідницької роботи в майбутній професійній діяльності [19].

Бакалаврська робота є більш ефективною, коли вона логічно продовжує тему курсової роботи або є органічним продовженням наукової студентської праці.

1.2. Магістерська робота

Магістр – освітній рівень вищої освіти особи, яка на основі освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавр/спеціаліст здобула повну вищу освіту, спеціальні уміння та знання, достатні для виконання професійних завдань та обов'язків (робіт) інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності, передбачених для первинних посад у певному виді діяльності.

Магістерська робота є підсумковою кваліфікаційною роботою, яка дає можливість виявити рівень засвоєння магістрантом теоретичних знань та практичної підготовки, здатність до самостійної роботи за обраною спеціальністю на посадах відповідно до узагальненого об'єкта діяльності. Написання магістерської роботи спрямоване на розвиток навичок самостійної роботи і оволодіння методикою дослідження та експерименту, пов'язаних із темою проекту (роботи). Магістерська робота передбачає проведення аналізу та теоретичної розробки (моделювання та дослідження процесів і об'єктів) актуальних проблем у галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки».

Магістерська робота - це самостійна випускна науково-дослідницька робота, яка виконує кваліфікаційну функцію, тобто готується з метою публічного захисту і отримання академічного ступеня магістра. Основне завдання її автора - продемонструвати рівень своєї наукової кваліфікації, уміння самостійно вести науковий пошук і вирішувати конкретні наукові завдання.

Керівником магістерської роботи призначається викладач, який має науковий ступінь доктора або кандидата наук, вчене звання.

Магістерська робота, виконується на основі вивчення інформаційних джерел (законодавчої і нормативної баз, наукової спеціальної літератури у т.ч. іноземними мовами, матеріалів глобальних інформаційних мереж).

Мета виконання магістерської роботи – визначення рівня підготовленості студента до розв'язання комплексу прикладних завдань відповідно до узагальненого об'єкта діяльності на основі застосування теоретичних знань і практичних навичок, отриманих у процесі всього періоду навчання.

1.3. Завдання та вимоги до написання магістерських та бакалаврських робіт

Завдання написання магістерської та бакалаврської роботи:

- систематизація й поглиблення теоретичних і практичних знань, формування навичок використання цих знань при вирішенні конкретних наукових, науково-технічних і професійних завдань;

- розвиток навичок самостійної науково-дослідної роботи й оволодіння методикою теоретичних, експериментальних і науково-практичних досліджень;

- набуття досвіду аналізу результатів досліджень, що були отримані, формулювання висновків і положень;

- набуття навичок написання й оформлення наукової праці та отримання досвіду її прилюдного захисту.

У результаті виконання науково-дослідної частини магістерської та бакалаврської роботи випускники повинні вміти:

- проводити бібліографічно-пошукову роботу з використанням сучасних інформаційних технологій;

- формулювати мету дослідження;

- формувати план, методики та обґрунтування проведення дослідження;

- обирати необхідні методи дослідження;

- оформляти підсумки виконаної роботи у вигляді рефератів, наукових статей, доповідей, які оформлені згідно з установленими вимогами із залученням сучасних засобів редагування й друку.

Вимоги до магістерської роботи в науковому плані є вищими, ніж до бакалаврської роботи, однак нижчі, ніж до кандидатської дисертації. На відміну від дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата і доктора наук, що є науково-дослідницькими працями, магістерська та бакалаврська роботи як самостійні наукові дослідження кваліфікується як навчально-дослідницькі праці, в основу яких покладено моделювання більш-менш відомих рішень. Їх тематика та науковий рівень мають відповідати освітньо-професійній програмі навчання. Виконання зазначеної роботи повинне не стільки вирішувати наукові проблеми (завдання), скільки засвідчити, що її автор здатний належним чином вести науковий пошук, розпізнавати професійні проблеми, знати загальні методи і прийоми їх вирішення.

Теми магістерських та бакалаврських робіт розробляються професорсько-викладацьким складом кафедри психології. Всі роботи проходять обов'язкову перевірку на плагіат.

Теми магістерських та бакалаврських робіт закріплюють за випускниками на основі їх особистих заяв. Тематика та наукове керівництво обговорюються на засіданні кафедри психології і затверджуються наказом по Університету.

Магістерська та бакалаврська роботи виконуються державною мовою, науковим стилем, логічно та аргументовано.

Основні етапи підготування та виконання магістерської та бакалаврської роботи:

1. Вибір теми і об'єкта дослідження, затвердження теми.
2. Розроблення завдання на випускну роботу, складання календарного плану виконання.
3. Опрацювання літературних джерел і складання плану роботи.
4. Збирання фактичного матеріалу щодо об'єкта дослідження.
5. Опрацювання фактичного матеріалу.
6. Написання першого варіанту тексту, подання його на ознайомлення науковому керівникові.
7. Усунення недоліків, написання остаточного варіанта тексту, оформлення випускної роботи.
8. Подання роботи на ознайомлення керівництву об'єкта дослідження, отримання відзиву.
9. Подання роботи на кафедру.
10. Зовнішнє рецензування роботи.

11. Захист магістерської роботи на засіданні ДЕК.

Магістерська та бакалаврська робота, з одного боку, має узагальнюючий характер, оскільки є своєрідним підсумком підготовки магістра, а з іншого – самостійним оригінальним науковим дослідженням випускника, у розробці якого зацікавлені установи або організації, при цьому студент упорядковує за власним розсудом накопичені наукові факти та доводить їх наукову цінність або практичну значущість.

Визначальними ознаками магістерської та бакалаврської роботи має бути наукова новизна, самостійність, дослідницький характер, актуальність.

2. КЕРІВНИЦТВО МАГІСТЕРСЬКИМИ ТА БАКАЛАВРСЬКИМИ РОБОТАМИ

Наукове керівництво магістерськими та бакалаврськими роботами здійснюється, як правило, провідними фахівцями профілюючої випускової кафедри. Науковий керівник допомагає випускникові оцінити можливі варіанти рішень. Проте прийняття рішення є прерогативою дослідника. Тільки автор роботи відповідає за прийняті рішення, за правильність отриманих результатів та їх інтерпретацію.

Основні обов'язки наукового керівника випускної роботи:

- 1) допомога студенту у виборі теми випускної роботи;
- 2) участь у складанні індивідуального плану й систематична перевірка його виконання магістрантом (бакалавром);
- 3) надання систематичних консультацій з питань порядку, послідовності виконання магістерської (бакалаврської) роботи, визначення змісту та обсягу відповідних частин роботи;
- 4) надання допомоги студенту у визначенні переліку питань і практичних матеріалів, які належить вивчити й зібрати під час науково-дослідної практики та стажування;
- 5) допомога у виборі наукових джерел, інших матеріалів, які доцільно використовувати при виконанні випускної роботи;
- 6) надання консультацій за змістом роботи;
- 7) перевірка виконання випускником проміжних етапів та всієї роботи й надання допомоги в її науковому редагуванні;
- 8) вирішення питання про допуск роботи до попереднього захисту на кафедрі;

9) складання відгуку про магістерську (бакалаврську) роботу з її ґрунтовною характеристикою відповідно до критеріїв оцінювання.

Обов'язки випускника:

- 1) обрати тему випускної роботи;
- 2) скласти індивідуальний план щодо її виконання;
- 3) визначити перелік питань і практичних матеріалів, які належить вивчити й зібрати під час практик;
- 4) дібрати наукові джерела, які доцільно використати при виконанні випускної роботи;
- 5) підготувати випускну роботу відповідно до індивідуального графіку та згідно з цим положенням;
- 6) захистити випускну роботу перед ДЕК, продемонструвавши рівень своєї наукової кваліфікації, уміння самостійно вести науковий пошук і вирішувати конкретні наукові завдання.

На здійснення наукового керівництва магістерською та бакалаврською роботою одному керівникові відводяться години відповідно до норм навантаження на поточний навчальний рік та обсягу кредитів, необхідних випускнику для її виконання.

У період підготовки досліджень здійснюється поточний кафедральний контроль і робота наукового керівника з випускником. Поточний кафедральний контроль, проводиться методом обговорення структурних розділів магістерської та бакалаврської роботи з визначенням необхідних моментів дослідження, що потребують опрацювання або переробки.

Кафедрою психології встановлюються контрольні терміни звітування бакалавра та магістра.

3. ПОРЯДОК НАПИСАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ ТА БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ

3.1. Типова схема послідовних етапів написання випускної роботи:

- вибір та затвердження теми (на засіданні кафедри педагогіки та кафедри психології наказом по університету);
- складання, узгодження з науковим керівником та затвердження завідувачем кафедри індивідуального завдання на виконання магістерської та бакалаврської роботи;

- аналіз стану вирішення проблеми за матеріалами вітчизняних і зарубіжних публікацій, обґрунтування мети дослідження;
- вибір методів досліджень, які застосовуються під час розв'язання науково-дослідного завдання, розробку власного плану дослідження;
- науковий аналіз та узагальнення фактичного матеріалу, який використовується в процесі дослідження;
- отримання власних результатів, що мають теоретичне, прикладне або науково-методичне значення;
- апробацію отриманих результатів у вигляді доповідей на наукових конференціях або підготовлених публікацій у наукових журналах і збірниках;
- узагальнення результатів досліджень з наведенням висновків і рекомендацій.
- написання першого варіанту роботи та представлення його керівнику;
- усунення недоліків, внесення доповнень, написання остаточного варіанту роботи та її оформлення;
- подання роботи на кафедру психології для попереднього захисту;
- зовнішнє рецензування;
- подання роботи на кафедру;
- захист магістерської роботи на засідання ДЕК.

3.2. Складання робочих планів і щоденників дослідження

Важливу роль у підготовці магістерської та бакалаврської роботи відіграє планування творчого процесу випускника. Розпочинається воно зі складання *робочого плану*, який можна вважати своєрідною наочною схемою дослідження. Його використовують на перших стадіях дослідження, маючи змогу ескізно уявити проблематику дослідження у різних варіантах, що суттєво полегшує науковому керівнику оцінку загальної композиції та рубрикації майбутньої роботи.

Розробляють робочий план за безпосередньої участі наукового керівника, розпочинаючи його з визначення теми, тобто задуму майбутнього наукового дослідження. Основою такого

задуму нерідко може бути гіпотеза (припущення). Але навіть за таких умов є змога систематизувати й узгодити всю роботу.

На перших етапах робочий план лише в загальних аспектах характеризує предмет дослідження, надалі він може зазнати уточнень, проте основне завдання роботи загалом повинно залишатися незмінним.

Стандартних форм і схем плану дослідної роботи немає. Але найчастіше зустрічається така схема:

План дослідницької роботи

.....

(прізвище, ім'я виконавця)

Тема дослідження .....

Завдання дослідження .....

Науковий керівник .....

Початок роботи .....

Кінець роботи .....

Коротке пояснення актуальності теми (характер теми, теоретичне і практичне значення).....

Об'єкти дослідження.....

Методи дослідження .....

Організація дослідження .....

Календарний план

Етапи роботи (зміст)	Початок і кінець	Примітка

Працюючи над дослідженням, у людини часто виникають цінні думки. Дуже часто вони безпосередньо не стосуються теми дослідження. Тому бажано їх вносити у щоденник. В дисертаціях в кінці такі думки фіксуються і рекомендуються для дослідження у майбутньому.

Щоденник можна використовувати під час захисту роботи. Дехто робить записи у зошитах. Більш зручно їх робити на

окремих картках, які можна пересортувати, відкинути, доповнити та ін. На картках бажано ставити дату, порядковий номер.

На пізніших стадіях дослідження складають *план-проспект* – реферативний виклад розташованих у логічному порядку питань, за якими в майбутньому буде систематизовано зібраний фактичний матеріал. Практично план-проспект становить чорновий варіант роботи з реферативним розкриттям змісту її глав і параграфів. Доцільність плану-проспекту зумовлюється і можливістю систематичного включення в нього нових даних, завдяки чому він набуває необхідної структурно-фактологічної завершеності.

Після складання плану роботи випускнику необхідно з'ясувати логічну послідовність передбачених процесів. Залежно від можливостей їх порядок може змінитись. Головне, щоб за певний період часу вони всі були здійснені.

Науковий керівник координує складання робочого плану, допомагаючи при цьому підібрати необхідну літературу, довідкові, статистичні та архівні матеріали, інші джерела, консультує випускника з усіх питань, з яких у нього виникають труднощі. Особливо важлива роль керівника в оцінюванні змісту виконаного дослідження, наданні згоди на допуск випускної роботи до захисту.

3.3. Бібліографічний пошук літературних джерел

Вивчення наукової літератури є серйозною роботою. Статтю або монографію доцільно читати, роблячи відповідні нотатки. У власному примірнику журналу, книги можна робити помітки на полях, що суттєво полегшує пошук необхідних матеріалів.

Вивчення наукових публікацій, як правило, охоплює такі етапи:

- загальне ознайомлення з роботою за її змістом;
- побіжний перегляд усього тексту;
- послідовне читання матеріалу;
- вибіркове читання будь-якої частини твору;
- виписування матеріалів, що становлять особливий інтерес;
- критичне оцінювання, редагування занотованого фрагменту тексту майбутньої магістерської роботи.

Нерідко під час вивчення наукових публікацій застосовують прийом, за яким сторінку зошита поділяють навпіл вертикальною ризкою. З лівого боку від неї занотовують прочитане, з правого – свої міркування, підкреслюючи особливо важливі фрагменти текстів.

Особливо ретельно слід виписувати цінні для магістерської та бакалаврської роботи фрагменти літературних джерел, дбаючи про абсолютну їх ідентичність з оригіналом і правильне бібліографічне оформлення. Працюючи над конкретним розділом, питанням, важливо постійно простежувати їх зв'язок із проблемою загалом, а розроблюючи широку проблему, вміти поділити її на частини, детально обмірковуючи кожную з них.

Збирати слід лише наукові факти, а не будь-яку інформацію.

Науковий факт (лат. *factum* – зроблене) – складова наукового знання, що відображає об'єктивні властивості речей та процесів, на основі яких визначають закономірності явищ, вибудовують теорії, формулюють закони.

Добираючи факти, необхідно дотримуватися максимальної наукової об'єктивності. Не слід ігнорувати факти лише тому, що їх важко пояснити або знайти їм практичне застосування. Насправді навіть досить масштабні наукові факти через недостатнє розкриття їх значення часто не були використані на практиці.

Заслугують на довіру і монографія (наукове видання, що вичерпно і всебічно досліджує певну проблему), збірник наукових праць, який містить дослідницькі матеріали установ, навчальних закладів або громадських організацій з важливих наукових та науково-технічних проблем.

Достовірність наукових статей залежить від їх видів та належності до природничої, технічної, гуманітарної галузей науки тощо.

Теоретична стаття з гуманітарних наук значно більше, ніж стаття науково-технічна, насичена розмірковуваннями, порівняннями, словесними доказами. Достовірність її змісту залежить від достовірності використаної в ній вихідної інформації. Для такої статті надто важливою є позиція, світогляд автора, від яких залежатиме об'єктивність наукових даних, влучність міркувань і висновків. Усе це зобов'язує до ретельного аналізу,

виваженої оцінки характеру роботи, з'ясування істинності суджень її автора.

Доповіді на наукових конференціях, як і статті, також наділені різною мірою достовірності. Одні можуть містити обґрунтовані, доведені, апробовані знання (відомості), інші – питання постановочного характеру, пропозиції тощо.

На особливу увагу заслуговує інформаційна стаття, яка здебільшого містить оперативний, актуальний, стислий виклад певних фактів, повідомлення про подію, явище.

Про достовірність вихідної інформації можна судити не лише за характером першоджерела, а й за професійними характеристиками автора, його належністю до певної наукової школи.

У всіх випадках необхідно відбирати лише найсвіжіші дані, найавторитетніші джерела, обов'язково зазначаючи, звідки взяті матеріали. Дібрані з літературних джерел факти слід оцінювати критично, пам'ятаючи, що наука, техніка, культура постійно розвиваються, збагачуючись новими знаннями. Те, що донедавна вважалось абсолютною істиною, через деякий час може бути розцінено як абсурд.

Особливою формою фактичного матеріалу є цитата (лат. *cito* – наводжу, проголошую) – дослівний фрагмент тексту, чийсь слова, що наводяться письмово або усно, органічно доповнюючи текст роботи. Використовують їх для того, щоб без перекручувань, власних трактувань передати думку автора першоджерела, для ідентифікації поглядів при зіставленні різних точок зору тощо. Цитати є необхідною опорою автора роботи у процесі аналізу та синтезу інформації. Відштовхуючись від них, можна створити систему переконливих доведень, необхідних для об'єктивної характеристики явища, яке спостерігається і досліджується. Нерідко автори досліджень вдаються до цитувань авторитетів у конкретній галузі знань для посилення своєї позиції. Водночас утрата чуття міри у використанні цитат може суттєво зашкодити науковій роботі. Тому завжди, перед тим як вдатися до цитування, автор повинен під різними кутами зору перевірити його доцільність, уникати псевдотлумачень джерел. В одних випадках із першоджерела можуть бути взяті слова, які не відповідають поглядам його автора, в інших – цитати обмежуються словами, що

містять лише частину думки, наприклад ту, яка найбільше відповідає інтересам автора роботи. Іноді в цитаті викладається точка зору не на той предмет, що розглядається у новому дослідженні. Можливі й інші смислові розходження.

Крім прямого цитування, часто застосовують переказ тексту першоджерела, що теж нерідко призводить до викривлення його змісту, тому текст-інтерпретація має бути ретельно звірений із першоджерелом.

Робота над літературним джерелом буде закінченою, якщо законспектовано найважливіші фрагменти, потрібні цитати з вказівкою на сторінку, прізвище автора, назву твору, рік видання та видавництво.

3.4. Робота над рукописом

Підготовка тексту магістерської та бакалаврської роботи, як і будь-якої іншої наукової роботи, є тривалим, багатоаспектним процесом. А остаточному (чистовому) її варіанту передують підготовка чорнового рукопису, який потім доводиться весь час збагачувати інформацією, вдосконалювати композиційно, а за потреби – і по кілька разів переписувати.

Чорновий рукопис бажано виконувати на папері стандартного формату. Аркуші паперу слід заповнювати лише з одного боку, щоб за необхідності можна було робити різні вставки, вносити інші корективи у текст, не переписуючи сторінку спочатку. Як правило, у чорновий текст доводиться вносити різноманітні зміни, доповнення, тому цілком заповнювати сторінку не слід. Важливе значення має композиція (розташування) тексту, ілюстрацій тощо на сторінці, що дає змогу відразу зацентувати головні ідеї, поняття, спостереження, висновки. Часто для виокремлення важливої частини тексту використовують колір, маркер та інші засоби.

Підготовку тексту недоцільно розпочинати зі вступу. Його краще написати пізніше, коли вже викристалізуються і будуть осмислені результати роботи. Спершу необхідно поміркувати над тим, що вже відомо з теми роботи і що потрібно з'ясувати. Ці міркування цілком досить занотувати не розлогими фразами, а ключовими словами, словосполученнями.

Після завершення роботи над основним текстом доходить черга до підготовки завершальної його частини, що дасть змогу переконатися, наскільки сформовані у ній висновки відповідають меті й завданням роботи. Осмисливши підготовлений чорновий варіант, приступають до написання вступу, в якому стисло формулюють мету, завдання, актуальність, новизну роботи, можливість застосування її результатів на практиці.

Викладення змісту магістерської та бакалаврської роботи, як і будь-якої іншої наукової роботи, здійснюють з використанням таких прийомів:

❖ **послідовний прийом.** Використання його вимагає системної та тривалої роботи, оскільки поки її автор не закінчить черговий розділ, він не може перейти до наступного. Проте, для підготовки одного розділу інколи доводиться використати кілька варіантів, зосередившись на найефективнішому. А протягом цього часу матеріал, який майже не вимагає чорнкової обробки, чекає своєї черги, що іноді породжує певні труднощі;орієнтований на цілісність прийом (з подальшим опрацюванням кожної глави). Використання його потребує майже вдвічі менше часу на підготовку чистового матеріалу, адже спочатку пишуть всю роботу, детально аналізуючи потім її частини, вносячи відповідні коригування, виправлення, доповнення;

❖ **вибірковий прийом.** Автори, які його використовують, пишуть глави окремо в будь-якій зручній для них послідовності, найчастіше орієнтуючись на готовність фактичних даних.

Кожен із варіантів має свої переваги та недоліки. Вибір конкретного з них чи поєднання прийомів є прерогативою автора наукової роботи з огляду на особливості наукового матеріалу, який перебуває у його розпорядженні, особистих схильностей. Головне, щоб він був найоптимальнішим у конкретній ситуації.

Рукопис магістерської та бакалаврської роботи, крім основної частини (один-два чи більше розділів), має охоплювати такі композиційні елементи:

- вступ;
- висновки та пропозиції (висновки);
- бібліографічний перелік використаних літературних джерел;
- додатки (таблиці, схеми, діаграми, інструкції та ін.);

- покажчики (предметні, іменні покажчики мов, формул, таблиць, схем тощо).

Перед тим як переходити до остаточного опрацювання чорнового рукопису, корисно обміркувати з науковим керівником основні позиції змісту випускної роботи.

Внесення необхідних правок у чорновий варіант рукопису завершується підготовкою його чистового варіанту. Але це ще не означає, що робота вже цілком готова для захисту чи оприлюднення. Настає дуже важливий етап – шліфування тексту рукопису, під час якого перевіряють і критично оцінюють міркування, висновки, формули, таблиці, кожне речення, слово. Іноді під час цієї роботи авторові доводиться вносити суттєві зміни у великі фрагменти тексту, оптимізуючи логіку викладу, аргументації, стилістичні прийоми, коригуючи суперечливі місця, повтори, тощо.

Доречно ще раз перевірити, наскільки назва роботи та назви глав і параграфів відповідають їх змісту, уточнити їх композицію, розташування матеріалів та рубрикацію, а також достовірність аргументів на захист своїх наукових позицій. Корисно ставитися до роботи критично, що теж допомагає уникнути багатьох її вад.

3.5.Композиція магістерської та бакалаврської роботи

Оскільки магістерська та бакалаврська робота є кваліфікаційною працею, її оцінюють не лише з точки зору теоретичної наукової значущості, актуальності теми, прикладного значення отриманих результатів, а й за рівнем її загальнометодичної підготовки, яка передусім виявляється в її композиції.

Композиція (лат. *compositio* – складання, створення) **наукової роботи** – послідовність розташування її частин: основного тексту (глав і параграфів), довідково-супроводжувального апарату.

Канонізованої композиції магістерської та бакалаврської роботи немає. Кожен автор може обирати будь-який порядок організації наукових матеріалів, на власний розсуд забезпечувати їх розташування і внутрішній логічний зв'язок, дбаючи передусім про повноту, послідовність розкриття свого творчого задуму і

цілісність його сприйняття читачем. Традиційно композиційна структура магістерського дослідження складається з таких послідовно розташованих елементів:

- титульна сторінка ;
- зміст;
- список умовних позначень (у разі потреби);
- вступ;
- основна частина;
- висновки;
- список використаних джерел;
- додатки.

Додатково до випускової роботи додаються:

- подання голові ДЕК;
- рецензія зовнішнього рецензента;
- ксерокопія опублікованої статті або тез конференції з тематики роботи з вихідними даними (для магістерської роботи – дві публікації; для бакалаврської роботи – одна публікація).

Титульна сторінка заповнюється відповідно до вимог, визначених вищим навчальним закладом.

Зміст. До змісту включаються структурні частини роботи, починаючи зі вступу. Основна частина - це, назва двох розділів та 2-4 підрозділів (можливо з пунктами) у кожному з них і висновки. На період завершення роботи назва і обсяги структурних частин стосовно плану можуть частково змінюватись.

План роботи (зміст) має відображати сутність проблеми, її складність та логіку дослідження. Назви розділів і підрозділів повинні бути стислими і зрозумілими, літературно грамотно сформульованими, пов'язаними з назвою роботи, але не повторювати її.

У вступі науково-дослідної роботу будь-якого рівня (бакалаврська, магістерська робота тощо) послідовно висловлюються наступні структурні одиниці:

- **актуальність і доцільність дослідження;**
- **мета дослідження;**
- **завдання дослідження;**
- **об'єкт дослідження;**
- **предмет дослідження;**

- гіпотеза дослідження;
- теоретичні основи дослідження;
- методи дослідження;
- організація дослідження;
- експериментальна база дослідження;
- елементи наукової новизни;
- теоретичне значення результатів дослідження;
- практичне значення результатів дослідження;
- апробація результатів магістерської роботи

(виступи на конференціях);

➤ публікації (опубліковані статті, тези доповідей) – для магістерської роботи;

- структура роботи.

Вибір теми визначається необхідністю (бажанням) вирішити якусь проблему. Проблема - це запитання «що треба вивчити?», яке стоїть на межі вже відомого і ще недослідженого. Сформулювати проблему - означає вийти на цю межу.

Актуальність теми - це відповідь на запитання: «Чому дану проблему потрібно в даний час вивчати?» Обґрунтування актуальності має бути небагатослівним, потрібно розкрити головне - суть проблемної ситуації. Те, наскільки правильно автор оцінює обрану тему з погляду своєчасності і соціальної значущості, характеризує його наукову зрілість і професійну підготовленість.

Наприклад, розкриваючи тему: **«Особливості формування «Я-концепції» в професійному становленні особистості»**, можна подати таку актуальність дослідження.

Проблема професійного самовизначення учнівської молоді посідає важливе місце у педагогічній та віковій психології, оскільки стосується вирішального моменту у життєвому становленні особистості. Особливої актуальності вона набуває у ранньому юнацькому віці. У зв'язку з цим, центральним і досить складним завданням сучасної школи є формування в учнівської молоді здатності до свідомого та самостійного вибору професії і подальшого оволодіння нею. Вирішення цього завдання багато в чому залежить від активної позиції самих учнів, від усвідомленості себе суб'єктом власного життя, прагнення до особистісної

самореалізації, вміння виважено і самостійно приймати відповідальні рішення. Тому вивчення рефлексивної регуляції професійного самовизначення старшокласників може відкрити нові шляхи його оптимізації.

Теоретичні передумови розробки цієї проблеми вивчались у психолого-педагогічних дослідженнях психічного розвитку особистості таких вчених, як Г.О. Балл, І.Д. Бех, М.Й. Боришевський, І.А. Зязюн, Г.С. Костюк, Н.Г. Ничкало, П.С. Перепелиця, В.В. Рибалка, В.А. Семиченко, О.В. Скрипченко та ін. Проблема формування «Я-концепції» в професійному становленні особистості поступово вичленовувалась у розробках таких вітчизняних психологів, як Б.Г.Ананьєв, О.Ю. Голомшток, Ф.М. Гонаболін, Є.О. Клімов, В.О. Моляко, О.Г. Мороз, Д.Ф. Ніколенко, Н.А. Побірченко, В.В. Синявський, В.О.Сластьонін, М.Л. Смутьсон, Б.О. Федоришин та ін. Останнім часом з'явилися дослідження, безпосередньо присвячені проблемі рефлексії в процесі професійного самовизначення особистості та її розвитку на різних вікових етапах (М.Ю. Варбан, О.В. Вітковська, О.М. Ігнатович, М. Келесі, Н.І. Пов'якель, М.І.Найдьонов, Л.А. Найдьонова, М.В. Савчин, В.А. Семиченко, О.Б. Старовойтенко, Т.М. Яблонська та інші).

Аналіз психологічної літератури з проблеми професійного самовизначення свідчить про те, що у дослідженнях акцент ставиться на необхідності вивчення ролі суб'єкта у цьому процесі. А це вимагає більш глибокого розуміння рефлексивних механізмів як тих, що забезпечують самоаналіз та самооцінку властивостей особистості, їх зіставлення з вимогами майбутньої професії, що є необхідним на всіх етапах професійного самовизначення.

Розкриваючи тему: **«Робота практичного психолога по формуванню емоційної стійкості дошкільників»** можна подати таку актуальність дослідження.

На сучасному етапі суспільного розвитку України фундаментального значення набуває ефективне функціонування та розвиток системи дошкільної освіти, яка має забезпечувати розвиток, виховання та навчання дитини, ґрунтуватися на поєднанні сімейного та суспільного виховання, на досягненнях вітчизняної науки, на надбаннях світового педагогічного досвіду, а

також сприяти формуванню цінностей демократичного правового суспільства в Україні [17].

Вищевказані обставини зумовлюють актуальність та важливість дослідження питань, пов'язаних із різними аспектами дошкільної освіти – зокрема, із особливостями розвитку емоційності дошкільників, формуванні їх емоційної стійкості.

У психології розвитку вивчення емоцій займає одне з центральних місць. Як підкреслює А. Струф: «Не зрозумівши емоції, неможливо повністю зрозуміти людський розвиток» [49].

На думку О.Л. Кононко, усі сфери особистості, у тому числі й емоційна сфера, набувають завершеності в соціальному розвитку дитини. «Емоції тісно пов'язані з діяльністю, з усіма її структурними компонентами. Вони включені в процес прийняття дитиною рішення, додання труднощів, у пошук нею засобів для досягнення мети, реагування на свої та чужі досягнення» [8]. Розвиток емоційної сфери дитини значною мірою залежить від характеру її спілкування з дорослими й однолітками, від того соціуму, у якому вона виховується, або, іншими словами, соціальний розвиток дитини відбувається на тлі емоцій, якими вона пов'язана з оточенням. Емоційний та соціальний аспекти розвитку особистості постійно взаємодіють і залежать один від одного.

До основних завдань емоційного розвитку дитини О.Л. Кононко відносить «...оволодіння дитиною абеткою емоцій, виховання вміння регулювати свою поведінку, формування позитивного емоційно-ціннісного ставлення до себе, розвиток моральних почуттів, створення емоційно сприятливого середовища» [8]. Емоційне благополуччя є необхідною умовою життєтворчості дошкільника. Однак сьогодні є багато факторів, які можуть гальмувати цей процес. Інформаційне перенасичення, дестабілізація сімейних відносин та інші негативні явища сучасного життя несприятливо впливають на емоційну сферу дітей, яка зазнає великих перевантажень. Результатом подібного впливу в дошкільників можуть стати неадекватні прояви поведінки: роздратованість, агресивність, пасивність, примхливість, а також труднощі в адаптації до нових умов середовища.

Емоційне неблагополуччя блокує талант дитини, порушує ефективність її спілкування та сумісність з іншими людьми, може привести до неврозів, дезадаптації в навколишньому світі. Тому, на наш погляд, рівень емоційного благополуччя дитини в близькому оточенні (сім'я, дитячий садок), соціальний статус дошкільника є важливим показником його розвитку, важливою умовою його життєтворчості.

Емоційна сфера є найважливішою особливістю особистості дитини. Вивчення різних аспектів емоційної сфери стає предметом численних теоретико-емпіричних досліджень (А.І. Аверін, Г.М. Бреслав, До. Бютнер, Б.Е. Вайнер, І.Г. Головська, А.В. Запорожець, А.І. Захаров, В.В. Зеньковецкий, А.Д. Кошельова, И.Ю. Кулагіна, А.І. Кульчицька, В.В. Лебединський, І.В. Мельничук, Я.З. Неверовіч, О.П. Саннікова, Л.С. Славіна, О.Г. Солодухова, А.Н. Товстих, Г. Еберлейн і ін.). Аналіз психологічної літератури показав, що, з одного боку, емоції виявляються, розвиваються і формуються в діяльності, в спілкуванні (Л.І. Божовіч, В.Н. Бражас, М.И. Лісіна, В.Н. Кисловська, М.Ю. Кистяковська, В.А. Лабунська, С.Ю. Мещерякова і ін.), з іншого, - емоції беруть участь в регуляції діяльності (В.К. Вілюнас, Г.С. Костюк, А.Н. Леонт'єв, Е.Л. Косенко, П.В. Симонов, А.Я. Чебикин, Г.Х. Шингаров), в регуляції процесу спілкування (Г.М. Бреслав, А.В. Запорожець, Я.З. Неверовіч, О.П. Саннікова, Н.М. Трунова і ін.).

У характеристиці **ступеня вивченості проблеми** вказується, ким, коли і які аспекти досліджувалися, і наскільки глибоко, тобто дається огляд використаної літератури. Якщо тема достатньо розроблена у вітчизняній та зарубіжній науковій літературі, треба обґрунтувати доцільність її подальшого доопрацювання.

В огляді специфіки джерельної бази слід згрупувати джерела за типами і видами; розділити їх за важливістю, якістю інформації, оригінальністю викладу, глибині розробок; відзначити проблеми та недоліки. Наприклад.

Тема: «Психологічне дослідження впливу темпераменту на успішність учнів молодшого шкільного віку».

Проблема ранньої психодіагностики та психологічного супроводу розвитку дітей в навчальній діяльності навчального закладу вже давно привертає увагу психологів та педагогів (Д.Б. Богоявленська, Л.О. Венгер, О.М. Воронін, С.І. Волкова, Е.О. Голубєва, Є.С. Єрмакова, Д.Б. Ельконін, В.М. Дружинін, С.О. Ізюмова, М.К. Кабардов, З.І. Калмикова, Т.М. Князева, В.К. Котирло, О.І. Кульчицька, Н.Л. Лейтес, О.М. Матюшкін, Н.О. Менчинська, В.О. Моляко, І.В. Охулкова, Н.І. Пов'якель, М.М. Подд'яков, Я.О. Пономарьов, О.В. Проскура, С.В. Сафонцева, О.В. Скрипченко, Н.М. Столярова, В.В. Тарасун, У.В. Ульяновка, О.П. Усова, М.О. Холодна, В.Д. Шадриков та ін.).

Засоби та умови розвитку пізнавальних здібностей у дітей молодшого шкільного віку вивчалися у дослідженнях психологів та педагогів (М.П. Альошкіна, Ш.А. Амонашвілі, Т.М. Бабунова, С.І. Бризгалова, Л.О. Венгер, А.Ф. Говоркова, Є.В. Іванова, Г.М. Клейман, О.М. Матюшкін, Ю.І. Машбиць, В.О. Моляко, Л.Ф. Обухова, Г.Б. Остер, М.М. Подд'яков, О.В. Проскура, О.Я. Савченко, Ю.П. Саламатова, О.В. Тараканова, Н.Ф. Тарловська та ін.). Взаємозв'язок темпераменту із навчальною діяльністю дітей було розкрито в роботах педагогів-класиків (А.Я. Коменський, С.Ф. Русова, В.О. Сухомлинський, К.Д. Ушинський та ін.), психологів (Ю.А. Аркін, М.Я. Басов, П.П. Блонський, Л.С. Виготський, Н.Д.Виноградов, Д.Б.Ельконін, С.Л.Рубінштейн, Д.Н. Узнадзе, та ін.), сучасних педагогів (Л.В. Артемова, А.К. Бондаренко, Г.І. Григоренко, Р.І.Жуковська, В.Г. Захарченко, Т.О. Маркова, Д.В. Менджерицька, О.І. Сорокіна, О.П. Усова, Г.С. Швайко, К.І. Щербакова та ін.).

Метою бакалаврської роботи є дослідження впливу темпераменту на успішність молодших школярів.

Тема: «Розвиток самосвідомості обдарованих дітей у спільній діяльності»

Проблема ранньої психодіагностики та психологічного супроводу розвитку дітей в навчальній діяльності дошкільного навчального закладу вже давно привертає увагу психологів та педагогів (Д.Б. Богоявленська, Л.О. Венгер, О.М. Воронін, С.І. Волкова, Е.О. Голубєва, Є.С. Єрмакова, Д.Б. Ельконін, В.М. Дружинін, С.О. Ізюмова, М.К. Кабардов, З.І. Калмикова, Т.М. Князева, В.К. Котирло, О.І. Кульчицька, Н.Л. Лейтес, О.М.

Матюшкін, Н.О. Менчинська, В.О. Моляко, І.В. Охулкова, Н.І. Пов'якель, М.М. Подд'яков, Я.О. Пономарьов, О.В. Проскура, С.В. Сафонцева, О.В. Скрипченко, Н.М. Столярова, В.В. Тарасун, У.В. Ульяновка, О.П. Усова, М.О. Холодна, В.Д. Шадриков та ін.).

Основні позиції бакалаврського дослідження ґрунтуються на наукових положеннях про детермінацію і закономірності розвитку психіки (Л.С. Виготський, Д.Б. Ельконін, Г.С. Костюк, О.М. Леонт'єв та ін.); концепції розвивального навчання та його впливу на розвиток дитини (В.В. Давидов, Г.С. Костюк, С.Д. Максименко, С.Л. Рубінштейн, О.К. Дусавицький та ін.); науково-психологічних уявлень про сутність та закономірності розвитку дітей дошкільного, зокрема, старшого дошкільного віку (Л.І. Божович, М.В. Вовчик-Блакитна, Г.О. Люблінська, В.К. Котирло, В.С. Мухіна, Ю.О. Приходько та ін.); критеріально-системному підході до вивчення мислення (Н.І. Пов'якель, В.М. Садовський, І.М. Семенов, Г.П. Щедровицький та ін.); концептуальних положеннях вітчизняної та зарубіжної психології здібностей (Б.Г. Ананьєв, Н.Л. Лейтес, Я.О. Пономарьов, С.Л. Рубінштейн, Б.М. Теплов, В.О. Моляко, Р.О. Семенова-Пономарьова, В.Д. Шадриков, П.М.Якобсон та ін.).

Мета дослідження полягає у здійсненні теоретико-практичного дослідження розвитку самосвідомості обдарованих дітей у спільній діяльності.

Тема: «Вплив мас-медіа на формування ціннісних орієнтацій підлітків».

Проблема цінностей знайшла своє відображення й у філософських та соціальних дослідженнях (В. Брожик, О. Дробницький, В. Оссовський, С. Попова, А. Ручка, Л. Столович, В. Тугарінов, В. Хмелько, В. Ядов та ін.), і у психолого-педагогічних працях. Так, з позицій психологічної науки (Б. Ананьєв, Л. Божович, Л. Виготський, Д. Кікнадзе, Г. Костюк, О. Леонт'єв та ін.) ціннісні орієнтації розглядаються як складова структури особистості. На думку провідних вчених-педагогів (А. Богуш, Т. Бутківська, І. Зязюн, П. Ігнатенко, Л. Крицька, Р. Скульський, О. Сухомлинська, Л. Хомич та ін.), ціннісні орієнтації є провідним механізмом впливу на дитину, розвитку її сутнісних сил і духовного потенціалу. Незважаючи на різні підходи до розуміння

природи ціннісних орієнтацій, вченими визнається їх регулятивна функція поведінки особистості.

У вітчизняній та зарубіжній педагогічній теорії розглядувана проблема висвітлюється у різних аспектах: аксіологічному (А. Булінін, З. Кокарева, М. Нікандров, В. Повзун, А. Сєрий, В. Сластьонін); діяльнісному (В. Анненков, Т. Брайченко, С. Вершловський, В. Воронцова, Н. Нікітіна, С. Новікова, З. Павлютенкова, Л. Разживіна, В. Тамарін, С.Хмара, М. Чернобаєва, Є. Шиянов); особистісному (В. Дзюба, О. Медведенко та ін.); системному (Є. Андрієнко, І. Лушніков, М. Ситнікова, О.Ярмоленко та ін.).

Значний внесок у розробку теорії цінностей зробили американські та західноєвропейські соціологи: М. Вебер, Е. Дюркгейм, Т. Парсонс, М. Рокич, К. Роджерс, Ф. Знанецький.

Мета дослідження: теоретично обґрунтувати, розробити та експериментально перевірити вплив засобів масової інформації на формування у підлітків соціально значущих ціннісних орієнтацій.

Завдання дослідження:

1. Здійснення теоретичного аналізу особливостей ціннісних орієнтацій учнів підліткового віку;
2. Дослідження впливу телебачення на ціннісну сферу особистості;
3. Експериментальна перевірка впливу телебачення на формування ціннісної сфери підлітків, рівень їх тривожності та агресивності.

Структура (зміст) роботи звичайно є повним відображенням вирішуваних завдань. Відповідь будується просто: «У процесі дослідження вирішувалися наступні завдання: ...» - далі послідовно перераховуються виконувані операції (перша, друга і так далі).

Кількість завдань може бути різною. Все залежить від тривалості досліджень і від їх складності. Визначаючи завдання, потрібно мати на увазі їх взаємозв'язок. Часто одне завдання доповнює інше, попереднє. Наприклад, не можна з'ясувати причини перевантаження учнів навчальним матеріалом, не вивчивши попередньо змісту навчальної програми з даного

предмету. Часто без вирішення попередніх завдань веде до засмічення, а іноді й до незакінченості дослідження.

Кількість завдань, як правило, повинна бути невелика: 3-5 – для бакалаврської роботи та 4-6 – для магістерської роботи. Кожне поставлене завдання повинно мати своє вирішення у висновках.

Тема: «Особливості корекційної роботи практичного психолога з гіперактивною дитиною»

Завдання дослідження:

1. Здійснити теоретичний аналіз проблеми гіперактивності в психології;
2. Здійснити експериментальне дослідження гіперактивності молодших школярів;
3. Організувати та провести психолого-педагогічні семінари з вчителями молодших класів;
4. Розробити рекомендації батькам гіперактивним дітям та педагогам, що працюють з такими дітьми.

Об'єкт дослідження – це процес або явище, що породжує проблемну ситуацію і обране для вивчення. Представлення об'єкту дослідження починають фразою: «Об'єктом дослідження є ... (повна назва)», після чого дається стислий опис об'єкту з вказівкою його основних характеристик.

Предмет дослідження – частина об'єктивної реальності, що знаходиться у межах об'єкту. Тобто, об'єкт і предмет співвідносяться як ціле і частина, загальне і приватне. Саме предмет визначає тему дослідження. Визначення предмету дослідження - це відповідь на питання: «Що, які властивості і які зв'язки об'єкту вивчати?»

Наприклад.

Тема: «Психодіагностика міжособистісних відносин підлітків»

Об'єктом дослідження є міжособистісні відносини підлітків.

Предметом дослідження є міжособистісне спілкування у підлітковому середовищі.

Тема: «Психодіагностичне вивчення процесу розвитку професійної рефлексії майбутнього вчителя».

Предметом дослідження є професійна рефлексія майбутнього вчителя.

Метою бакалаврської роботи є дослідження процесу розвитку професійної рефлексії майбутнього вчителя.

Гіпотеза дослідження: створення у вищих педагогічних навчальних закладах такого рефлексивного середовища під час організації навчальної, науково-пошукової, практичної та самостійної діяльності студентів, де поєднується професійна самоідентичність з „Я-концепцією професіонала” сприяє формуванню професійної рефлексії майбутнього вчителя початкової школи.

Тема: «Психолого-педагогічні умови розвитку духовності та емпатійної культури майбутніх медичних працівників»

Об’єкт дослідження – процес духовного та емпатійного розвитку студентської молоді.

Предмет дослідження – умови виховання духовності та емпатійності особистості студента в культурно-освітньому просторі медичного коледжу.

Гіпотеза дослідження: духовний розвиток та емпатійність студентської молоді в культурно-освітньому просторі Рівненського базового медичного коледжу буде мати позитивну динаміку у межах розробленої психолого-педагогічної моделі, яка функціонує на основі:

- культурологічного й аксіологічного підходів до духовного розвитку особистості;

- теоретико-методологічного обґрунтування сутності духовності, духовного розвитку та підвищенні поінформованості студентів щодо духовності та емпатійності студентів – майбутніх медичних працівників.

Тема: «Гендерні відмінності прояву агресії в підлітковому віці».

Об’єктом дослідження є агресія як форма поведінки підлітків.

Предметом дослідження є гендерні відмінності прояву агресії в підлітковому віці.

Гіпотеза дослідження: ми припускаємо, що існують гендерні відмінності у прояві агресивності підлітків:

а) у хлопчиків прояв агресивних реакції зустрічається частіше, ніж у дівчаток;

б) у хлопчиків переважають вербальні, а у дівчаток невербальні види агресивної поведінки.

Теоретична основа – це вихідні концептуальні та наукові положення, філософські, педагогічні та психологічні праці провідних учених, які висвітлюють проблему дослідження.

Тема: «Вплив мас-медіа на формування ціннісних орієнтацій підлітків»

Теоретичною основою дослідження стали: теорія діяльнісного підходу до процесу навчання (О. Леонтьєв, С. Рубінштейн), праці щодо організації неперервної освіти та науково-методичної роботи педагогів (Ю. Бабанський, І. Бондар, І. Жерносек, М. Поташник, М. Скаткін), основоположні нормативно-правові документи про діяльність навчальних закладів, зокрема педагогічного профілю.

Теоретичною базою дослідження стали вихідні положення педагогіки та психології про активізацію особистісного потенціалу (Л. Буєва, М. Качан, А. Маслоу, П. Юркевич); психологічні закономірності й механізми формування ціннісних орієнтацій (М. Бахтін, І. Бех, В. Кузь, Д. Лихачов, М. Стельмахович); різновиди та специфічні особливості впливу моральних якостей на соціальну поведінку особистості (Т. Бутківська, А. Здравомислов, В. Ольшанський, О. Сухомлинська та ін.). Важливе значення для наукового пошуку мали положення, викладені у Законі "Про загальну середню освіту", Національній доктрині розвитку освіти України в ХХІ столітті, Концепції національного та громадянського виховання, Державній національній програмі "Освіта" (Україна ХХІ століття).

Тема: «Психологічні особливості гри дошкільників».

Теоретико-методологічні засади дослідження. Основні позиції дослідження ґрунтуються на наукових положеннях про детермінацію і закономірності розвитку психіки (Л.С. Виготський, Д.Б. Ельконін, Г.С. Костюк, О.М. Леонтьєв та ін.); концепції розвивального навчання та його впливу на розвиток дитини (В.В. Давидов, Г.С. Костюк, С.Д. Максименко, С.Л. Рубінштейн, О.К. Дусавицький та ін.); науково-психологічних

уявленнях про сутність та закономірності розвитку дітей дошкільного, зокрема, старшого дошкільного віку (Л.І. Божович, М.В. Вовчик-Блакитна, Г.О. Люблінська, В.К. Котирло, В.С. Мухіна, Ю.О. Приходько та ін.); критеріально-системному підході до вивчення мислення (Н.І. Пов'якель, В.М. Садовський, І.М. Семенов, Г.П. Щедровицький та ін.); концептуальних положеннях вітчизняної та зарубіжної психології здібностей (Б.Г. Ананьєв, Н.Л. Лейтес, Я.О. Пономарьов, С.Л. Рубінштейн, Б.М. Теплов, В.О. Моляко, Р.О. Семенова-Пономарьова, В.Д. Шадріков, П.М.Якобсон та ін.); концепції пізнавальних здібностей та умов їх становлення у дітей (Е.О. Голубєва, В.М. Дружинін, О.І. Кульчицька, В.О. Моляко, Н.І. Пов'якель, М.О. Холодна та ін.); наукових засадах дослідження психологічної готовності дітей до школи як прояву рівня їх пізнавального розвитку (Л.О. Венгер, С.Е. Кулачківська, С.О. Ладивір, Н.О. Побірченко, О.В. Проскура, О.В. Скрипченко, В.В. Тарасун, С.П. Тищенко та ін.).

Метод науково-педагогічного дослідження – це шлях вивчення і опанування складних психолого-педагогічних процесів формування особистості, встановлення об'єктивної закономірності виховання і навчання.

Тема: «Адаптація магістрантів педагогічного коледжу до професійної діяльності в процесі фахової підготовки».

Методи дослідження: *теоретичні* – аналіз наукової психолого-педагогічної вітчизняної й зарубіжної літератури для обґрунтування структури, критеріїв і показників та діагностики рівнів адаптованості магістрантів педагогічного коледжу до професійної діяльності; узагальнення наукових підходів до вивчення адаптаційних процесів у практиці професійної підготовки майбутніх фахівців у ВНЗ, що дало змогу визначити й теоретично обґрунтувати педагогічні умови адаптації магістрантів педагогічного коледжу до професійної діяльності в ході фахової підготовки;

емпіричні – психолого-педагогічне спостереження за процесом адаптації магістрантів до професійної діяльності під час фахової підготовки в педагогічному коледжі; бесіди, опитування, анкетування, тестування, самооцінювання, експертне оцінювання

для педагогічної діагностики рівнів адаптованості магістрантів педагогічного коледжу до професійної діяльності; методи математичної статистики для доведення достовірності результатів педагогічного експерименту.

Тема: «Сімейні конфлікти як фактор емоційного вигорання у підлітків»

Методи дослідження. Для розв'язання поставлених завдань у роботі були застосовані методи теоретичного та емпіричного дослідження. Теоретичні методи (аналіз, синтез, зіставлення, систематизація, узагальнення) дали можливість науково-теоретичного осмислення отриманих нами даних. На етапах емпіричного дослідження застосовувались наступні методики: шкала сімейного оточення (ШСО), адаптована С.Ю. Купріяновим; методика «Особистісна агресивність і конфліктність» (Є.П. Ільїн, П.А. Ковальов); тест «Характер взаємодії подружжя в конфліктних ситуаціях»; тест «Діагностика рівня конфліктності особистості»; анкета «Вплив сімейних конфліктів на емоційний стан підлітка» для виявлення типу взаємин у сім'ї, способу вирішення сімейних конфліктів, стилю поведінки конфлікуючих. Стадії емоційного порушення у підлітків досліджувались за допомогою методики «Дослідження синдрому «вигорання»; методики «Діагностика рівня емоційного «вигорання»» (В.В. Бойко), адаптованої для підлітків Л.В. Кондрацькою; методики «Діагностика «перешкод» у встановленні емоційних контактів В.В. Бойко», шкали самооцінки та оцінки тривожності (Ч.Д. Спілбергера, Ю. Ханіна); методики дослідження самооцінки. Психологічні причини порушень у взаєминах між батьками й дітьми та тип сімейного виховання вивчались за допомогою методики «Аналіз сімейного виховання» (АСВ). Статистичний аналіз здійснювався за допомогою пакету статистичних програм SPSS 10.0.

Організація дослідження - це етапи, послідовність виконання роботи, ті дії, які необхідно виконати для досягнення поставленої мети, вирішення проблеми, перевірки гіпотези дослідження.

Тема: «Соціально-психологічні умови синдрому «професійного вигорання у вчителів»

На *першому етапі* (жовтень-листопад) було здійснено теоретичний аналіз проблеми, розроблено програму дослідження.

На *другому етапі* (грудень-лютий) було вивчено особливості вияву синдрому «професійного вигорання» у вчителів, соціально-психологічні детермінанти його прояву. Для вирішення цих завдань було використано такі методи дослідження: метод фокус-груп, тестування («Методика діагностики рівня емоційного вигорання» В. В. Бойка; опитувальник «Психічне вигорання», Н. Є. Водоп'янової, О. С. Старченкової; «Методика діагностики рівня суб'єктивного контролю» Дж. Роттера; «Методика самооцінки психічних станів» Г. Айзенка; «Тест-опитувальник типу темпераменту» Г. Айзенка; комплексний опитувальник «Клімат-1» для вивчення таких характеристик професійної діяльності вчителів, як: мотиви праці; конфліктність колективу; фактори ефективності праці; задоволеність життєдіяльністю колективу; ставлення співробітника до взаємостосунків у колективі; бажання працювати в обраній організації чи сфері діяльності). Отримані дані піддавались статистичному аналізу з наступною якісною інтерпретацією та змістовним узагальненням. Математична обробка даних та графічна презентація результатів здійснювались за допомогою комп'ютерного пакету статистичних програм SPSS (версія 12).

На *третьому етапі* (березень-травень) було здійснено експериментальну перевірку соціально-психологічної програми підготовки вчителів до профілактики та подолання синдрому «професійного вигорання». Було використано систему проблемно-пошукових методів і активних форм навчання (проблемні лекції, психологічні практикуми, «мозкові штурми», групові дискусії, рольові ігри, індивідуальні творчі завдання та ін.).

Важливою кваліфікаційною ознакою магістерської та бакалаврської роботи є **наукова новизна одержаних результатів**.

Наукова новизна не повинна зводитися до простого переліку встановлених фактів, ідей, закономірностей, вона має розкривати головну наукову концепцію автора, давати наукове пояснення його досліджень у новому якісному й кількісному аспектах (розвиток відомих ідей, відкриття нових законів, явищ,

закономірностей, наукове обґрунтування нових методів розрахунку, вимірювань, технічних рішень та ін.).

Питання новизни є одним із дискусійних і складних як при захисті магістерської роботи, так і при опублікуванні статті. Тому кожний випускник повинен уміти визначити новизну свого наукового результату, особистий внесок у збагачення знань.

Виділяють три рівні наукової новизни результатів випускової роботи.

1. Перетворення відомих даних, докорінна їх зміна.

2. Розширення, доповнення відомих даних.

3. Уточнення, конкретизація відомих даних, поширення відомих результатів на новий клас об'єктів, систем.

Перший рівень характеризується принципово новими в даній галузі знаннями, які не доповнюють відомі положення, а являють собою наукове відкриття. На цьому рівні розрізняють два варіанти новизни: дискусійно-гіпотетичну і загальноновизнану. У першому випадку нові результати ще недостатньо доведено. Цього слід уникати. У другому — висновки науково обґрунтовані, достатньо конкретні.

На другому рівні передбачається, що новий результат розширює або доповнює відомі теоретичні чи практичні положення, вносить у них нові елементи, доповнює знання в даній галузі без зміни їх суті.

На третьому рівні новий результат конкретизує, уточнює відомі положення, що мають допоміжне значення. На цьому рівні відомий метод, прийом може бути конкретизовано і поширено на новий клас об'єктів, систем, явищ.

Тема: «Психологічний аналіз обдарованості дітей дошкільного віку».

Наукова новизна та теоретичне значення визначається тим, що:

— з'ясовано й узагальнено суть обдарованості, що є біопсихічним потенціалом кожної народженої дитини, який дозволяє цій дитині, в першу чергу, виживати фізично (біологічний вектор) та досягати в соціумі найбільших успіхів (психологічний вектор);

- визначено структуру творчої обдарованості та охарактеризовано триступінчасто-поетапну комплексну модель розвитку (ТПКМР) обдарованості;
- доведено, що методична робота з обдарованою дитиною краще протікає в системі, основними складовими котрої є: педагог, навчально-виховний процес, обдарована дитина.
- удосконалено психодіагностичний інструментарій з вивчення обдарованості дітей 5-6 річного віку.

Практична значущість результатів дослідження може полягати в можливості рішення практичної задачі, проведення подальших наукових досліджень або для використання в процесі підготовки фахівців.

Тема: «Психокорекція девіантної поведінки юнаків та юнок»

Практична значущість дослідження полягає у можливості застосування здобутих результатів у виховній роботі різних типів навчальних закладів, у практиці роботи соціальних інститутів виховання.

Експериментальна база – це навчальний заклад, у якому проводилося дослідження. Також тут вказується кількість магістрантів і викладачів, учителів, учнів та батьків, які брали участь у експерименті.

Наприклад.

1. Експериментальна база. Дослідно-експериментальна робота виконувалася у загальноосвітніх навчальних закладах (загальноосвітніх школах I та I–III ступенів, ліцеях, гімназіях, спеціалізованих школах) № 1, № 12, та Рівненській гуманітарній гімназії міста Рівного. В експериментальному дослідженні брали участь 95 чоловік, серед яких 80 учнів та 15 батьків;

2. Експериментальна база. Дослідно-експериментальна робота виконувалася у Міжнародному економіко – гуманітарному університеті імені академіка Степана Дем'янчука та Рівненському економіко – гуманітарному та інженерному коледжі. Різними видами експериментальної роботи було охоплено 40 викладачів, 60 магістрантів та 40 учнів.

Загальний обсяг магістерського та бакалаврського дослідження – завершальна структурна одиниця вступу, де вказується структура магістерської роботи, кількість сторінок основного і загального обсягу.

Наприклад.

Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу і загальних висновків, списку використаних джерел, додатків. Основний обсяг роботи викладено на 91 сторінках, загальний обсяг дослідження складає 128 сторінок. Дослідження містить 5 таблиць, три рисунка.

Обсяг вступу звичайно не перевищує 5–7% обсягу рукопису.

4. ОСНОВНА ЧАСТИНА МАГІСТЕРСЬКОЇ ТА БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ

Рекомендований обсяг магістерської роботи – 5,5-6,5 друкованих аркушів (90-100 сторінок). Рекомендований обсяг бакалаврської роботи – 4,5-5,5 друкованих аркушів (70-80 сторінок). До цього обсягу включають список використаних джерел, не включаються додатки. Допускається відхилення в межах $\pm 10\%$.

Порядок викладу матеріалу в роботі завжди підпорядкований меті дослідження. Розділення матеріалу на розділи та підрозділи, їх послідовність мають бути логічно виправданими і відносно пропорційними за обсягом. Назви розділів повинні відображати вирішувану проблему.

Опис досліджуваних проблем, процесів, явищ має бути конкретним, з доказами, без марнослів'я. Слід проявити уміння послідовного викладу явищ при одночасному їх аналізі та віддавати перевагу головним, вирішальним фактам, а не дрібним деталям, для чого важлива попередня класифікація початкового матеріалу.

Перший розділ повинен бути теоретичним. В ньому наводяться основні поняття і визначення, опис об'єкту дослідження, кількісні і якісні показники, якими цей об'єкт характеризується, детально викладається методика дослідження. Тільки глибоке знання теорії служить основою для правильного вирішення практичних психологічних питань.

Подальші розділи даної частини повинні бути більш конкретними, детально розкривати тему магістерської роботи. В них досліджується практичне розв'язування проблеми.

Зокрема, у **другому розділі** необхідно провести психодіагностичне дослідження у відповідності до досліджуваного предмета, обґрунтувати добір діагностичного інструментарію дослідження.

Головна вимога до змісту основної частини - самостійність і послідовність у викладенні. Не можна механічно переписувати текст із літератури, допускати випадкового набору фактичних відомостей і думок, не пов'язаних між собою загальною ідеєю і змістом. Текст потрібно формулювати своїми словами, стилістично і науково грамотно.

При написанні роботи, прагніть надати належного вигляду зібраним і систематизованим фактам, показникам, висновкам форму наукової статті або лекції. Правила наукового етикету вимагають приводити точні посилання на запозичені думки, відомості, дані. З метою економії місця в тексті вказують тільки на номер джерела в бібліографії, наприклад: [10, с. 125].

У **третьому розділі**, який є обов'язковим для магістерського дослідження та не обов'язковим для бакалаврської роботи слід описати проведення психокорекційної або розвивальної роботи з піддослідними, навести результати контрольного експерименту.

5. ВИСНОВКИ З МАГІСТЕРСЬКОЇ ТА БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ

У висновках із випускної роботи формуються практичні рекомендації та пропозиції, що впливають з дослідження. Висновки повинні відповідати поставленим меті та завданням. Звичайно кожному з поставлених у вступі завдань відповідає не менше одного висновку або пропозиції. Оцінювання випускної роботи починається із з'ясування відповідності між поставленими у вступі завданнями і висновками у зв'язку

Висновки мають бути стислими, містити чіткі формулювання, заключення, які органічно і логічно пов'язані з основним змістом роботи, з поставленими у вступі завданнями. Не слід повторювати те, про що написано в основній частині, і наводити новий

фактичний матеріал. Недоцільно формулювати висновки ширше, ніж того вимагає дана тема. Не можна наводити положення, які не підтверджені в роботі конкретним матеріалом.

Кваліфіковано кожний пункт висновків починається зі слів: «У процесі дослідження теоретично обґрунтовано...», «Встановлено,...», «У ході дослідження визначено,...», «Результати констатувального експерименту засвідчили...», «У процесі дослідження доведено....». Обсяг висновків з випускної роботи - 3–5 сторінок, або 8–10% тексту.

6. ОФОРМЛЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОСЛІДЖЕННЯ

1. Загальні вимоги

Текст бакалаврської або магістерської роботи набирають на комп'ютері через 1,5 міжрядкові інтервали (29-30 рядків на сторінці), друкують за допомогою принтера на одному боці аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм); шрифт текстового редактора – Word Times NewRoman, розмір 14 мм. Поля: зліва – не менше 25 мм, справа – не менше 10 мм, зверху і знизу – не менше 20 мм. Шрифт друку повинен бути чітким, щільність тексту – однаковою.

Вписувати в текст наукової роботи окремі іншомовні слова, формули, умовні знаки можна чорнилом, тушшю, пастою тільки чорного кольору, при цьому щільність вписаного тексту повинна бути наближеною до щільності основного тексту.

Друкарські помилки, описки, графічні неточності, які виявилися під час написання наукової роботи, можна виправляти підчищенням або зафарбуванням білою фарбою та нанесенням на тому ж місці або між рядками виправленого тексту (фрагменту малюнка) машинописним способом. Допускається наявність не більше двох виправлень на одній сторінці.

Роздруковані на ЕОМ програмні документи повинні відповідати формату А4 (мають бути розрізаними), їх включають до загальної нумерації сторінок наукової роботи і розміщують, як правило, в додатках.

Текст основної частини наукової роботи поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти.

Заголовки структурних частин наукової роботи «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до набору. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу в розбивку в підбір до тексту. В кінці заголовка, надрукованого в підбір до тексту, ставиться крапка.

Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 3-4 інтервалам.

Кожну структурну частину наукової роботи треба починати з нової сторінки.

До загального обсягу наукової роботи, визначеного Порядком, не входять додатки, список використаних джерел, таблиці та рисунки, які повністю займають площу сторінки. Але всі сторінки зазначених елементів наукової роботи підлягають суцільній нумерації.

2. Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, рисунків (малюнків), таблиць, формул подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою наукової роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок наукової роботи. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних - номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: «2.3.» (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок підрозділу.

Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. В кінці номера повинна стояти крапка, наприклад: «1.3.2.» (другий пункт третього підрозділу першого

розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок пункту. Пункт може не мати заголовка.

Підпункти нумерують у межах кожного пункту за такими ж правилами, як пункти. Ілюстрації (фотографії, креслення, схеми, графіки, карти) і таблиці необхідно подавати в науковій роботі безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації і таблиці, розміщені на окремих сторінках наукової роботи, включають до загальної нумерації сторінок. Таблицю, малюнок або креслення, розміри якого більше формату А4, враховують як одну сторінку і розміщують у відповідних місцях після згадування у тексті або в додатках.

Ілюстрації позначають словом «Рис», «Мал.» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, наведених у додатках.

Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Наприклад: Рис. 1.2 (другий рисунок першого розділу). Номер ілюстрації, її назву та пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Якщо в розділі наукової роботи подано одну ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами.

Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) в межах розділу. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу та порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу).

Якщо в розділі наукової роботи одна таблиця, її нумерують за загальними правилами.

При перенесенні частини таблиці на інший аркуш (сторінку) слово «Таблиця» і номер її вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова «Продовж. табл.» і вказують номер таблиці, наприклад:

«Продовж., табл. 1.2».

3. Таблиці

Цифровий матеріал, як правило, повинен оформлюватися у вигляді таблиць. Приклад побудови таблиці.

Таблиця 2.4.

Взаємозв'язок між ступенем задоволення групою потреби у спілкуванні та мірою реалізації комунікативних можливостей особистості в процесі групової взаємодії.

Міра реалізації комунікативних можливостей особистості в процесі групової взаємодії	Ступінь задоволення групою потреби у спілкуванні					
	задовільняє повністю	задовільняє частково	залежно від ситуації	задовільняє рідко	не задовільняє	всього
завжди	60	20	-	10	10	3,42
часто	24,39	42,68	26,83	3,66	2,44	28,08
залежно від ситуації	11,05	37,21	38,95	9,88	2,91	59,9
рідко	3,7	25,93	37,04	18,52	14,81	9,25
ніколи	-	-	-	-	100	0,34

Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею та друкують симетрично до тексту. Назву і слово «Таблиця» починають із великої літери. Назву наводять жирним шрифтом.

Таблицю розміщують після першого згадування про неї в тексті так, щоб її можна було читати без повороту переплетеного блоку наукової роботи або з поворотом за стрілкою годинника. Таблицю з великою кількістю рядків можна переносити на наступну сторінку.

4. Загальні правила цитування та посилання на використані джерела

При написанні наукової роботи випускник повинен посилатися на джерела, матеріали або окремі результати з яких наводяться в науковій роботі, або на ідеях і висновках яких розробляються проблеми, завдання, питання, вивченню яких присвячена наукова робота. Такі посилання дають змогу відшукати документи, перевірити достовірність відомостей про цитування документа, забезпечують необхідну інформацію про нього, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, обсяг. Посилатися слід на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли наявний у них матеріал, не включений до останнього видання.

Коли використовують відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел з великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць, формул з джерела, на яке є посилання в науковій роботі.

Посилання в тексті наукової роботи на джерела слід зазначати порядковим номером за переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад, «... у працях [1-7]...».

Коли в тексті наукової роботи необхідно зробити посилання на складову частину чи конкретні сторінки відповідного джерела, можна наводити посилання у квадратних дужках, при цьому номер посилання має відповідати його бібліографічному опису за переліком посилань. Приклад:

Цитата в тексті: «... незважаючи на пріоритетне значення мовних каналів зв'язку між діловими партнерами, ні в якому разі не можна ігнорувати найбільші канали передавання інформації [6, с. 29]».

Відповідний опис у переліку посилань:

6. *Дороніна М.С.* Культура спілкування ділових людей / М.С. Дороніна : [навч. посіб.]. - К. : КМ Академія, 1998.-192 с.

Рекомендується в основному тексті або у заключних абзацах розділів давати посилання на особисті наукові праці здобувача (принаймні ті, перелік яких наведено в авторефераті).

Посилання на ілюстрації наукової роботи вказують порядковим номером ілюстрації, наприклад: «рис .2».

Посилання на формули наукової роботи вказують порядковим номером формули в дужках, наприклад: «... у формулі (2.1)».

На всі таблиці наукової роботи необхідно посилатися в тексті, при цьому слово «таблиця» в тексті пишуть скорочено, наприклад: «...у табл. 1.2».

У повторних посиланнях на таблиці та ілюстрації треба вказувати скорочено слово «дивись», наприклад: «див. табл. 1.3».

Для підтвердження власних аргументів посиланням на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи того друкованого твору слід наводити *цитати*. Науковий етикет потребує точного відтворення цитованого тексту, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором.

Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати починається і закінчується лапками та наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, зі збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз «так званий»;

б) цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту та без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, наприкінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів і давати відповідні посилання на джерело;

д) якщо необхідно виявити ставлення автора дисертаційної праці до окремих слів або думок з цитованого тексту, то після них у круглих дужках ставлять знак оклику або знак питання;

5. Оформлення списку використаних джерел

Список використаних джерел - елемент бібліографічного апарату, котрий містить бібліографічні описи використаних джерел і розміщується після висновків.

Бібліографічний опис складають безпосередньо за друкованим твором або виписують з каталогів і бібліографічних покажчиків повністю без пропусків будь-яких елементів, скорочення назв і т.ін. [при цьому враховують відповідність бібліографічного опису вимогам чинного міждержавного стандарту ГОСТ 7.1-84, за винятком вимог Изм. № 1 (ІПС № 2-2001)]. Завдяки цьому можна уникнути повторних перевірок, вставок пропущених відомостей.

Джерела можна розміщувати одним із таких способів: у порядку появи посилань у тексті (найбільш зручний для користування і рекомендований при написанні дисертацій), в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків, у хронологічному порядку (Додаток А).

6. Додатки

Додатки оформлюють як продовження наукової роботи на наступних її сторінках або у вигляді окремої частини (книги), розмішуючи їх у порядку появи посилань у тексті наукової роботи.

Якщо додатки оформлюють на наступних сторінках наукової роботи, кожний такий додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток» і велика літера, що позначає додаток.

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, ї, Й, О, Ч, Ь, наприклад: додаток А, додаток Б. Один додаток позначається як додаток А.

При оформленні додатків окремою частиною (книгою) на титульному аркуші під назвою наукової роботи друкують великими літерами слово «ДОДАТКИ».

Текст кожного додатка за необхідності може бути поділений на розділи й підрозділи, які нумерують у межах кожного додатка. У цьому разі перед кожним номером ставлять позначення додатка

(літеру) і крапку, наприклад: А.2 - другий розділ додатка А; В.3.1 - перший підрозділ третього розділу додатка В.

Ілюстрації, таблиці та формули, розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка, наприклад: рис. Д. 1.2 - другий рисунок першого розділу додатка Д); формула (А. 1) - перша формула додатка А.

7. ВИМОГИ ДО ВИКЛАДУ МАГІСТЕРСЬКОЇ ТА БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ

Загальними вимогами до випускової роботи є чітка і логічна послідовність викладу матеріалу, переконливість аргументації, стислість і чіткість формулювань, що виключають неоднозначність тлумачення, конкретність викладу результатів, доказів і висновків.

Науковий, діловий текст не вимагає емоційних засобів виразу. Слововживання в роботі має бути максимальне точним, позбавленим стилістичних прикрас. Не допускається застосування оборотів розмовної мови, професіоналізмів, довільних словотворень, скорочень слів, що не встановлені правилами орфографії і державними стандартами.

Науковій літературі властива манера безособового викладу матеріалу. Не вживаються особисті займенники «я» і «ми». Замість фрази «я вважаю...» краще використовувати вирази «на наш погляд», «на нашу думку», «на думку автора» і тому подібне.

Не слід надмірно вживати іноземні слова і складно побудовані пропозиції. В той же час слід уникати надмірно коротких, слабо між собою зв'язаних фраз, що допускається подвійне тлумачення тощо. Необхідно стежити за тим, щоб не втрачалася основна думка, і постійно контролювати відповідність змісту розділів їх заголовкам. Кінець кожного розділу, пункту або абзацу повинен мати логічний перехід до наступного.

Виявлення порушення випускниками правил професійної етики - плагіату, фальсифікації даних і хибного цитування - є підставою для зниження оцінки за бакалаврську або магістерську роботу, аж до виставляння оцінки «незадовільно».

Під плагіатом розуміється наявність прямих запозичень без відповідних посилань на всі друкарські й електронні джерела, захищені раніше кваліфікаційні роботи і дисертації.

Під фальсифікацією даних розуміється підробка або зміна початкових даних з метою доказу правильності висновку (гіпотези тощо), а також умисне використання хибних даних як основи для аналізу.

Під хибним цитуванням розуміється наявність посилань на джерело, коли дане джерело такої інформації не містить.

Проте аналіз бакалаврських та магістерських робіт випускників свідчить про те, що вищезазвані вимоги дуже часто не дотримуються. Найбільш поширеними помилками є:

- безсистемність викладу матеріалу;
- зловживання цитатами і витягами з книг;
- порушення правил цитування й оформлення.
- слабкість доказів і непереконливість висновків;
- розпливчатість висновків;
- наявність друкарських помилок;
- невідповідність змісту роботи її темі.

8. ПОДАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ ТА БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ

Перед роздрукуванням слід відредагувати весь написаний текст. Приступати до редагування краще через 2–3 дні після того, як випускник вирішив, що робота закінчена. Поглянувши на написаний текст свіжим поглядом, легко виявити свої помилки і неточності та знайти варіант удосконалення викладу роботи. У готовій роботі повинен простежуватися чіткий зв'язок між всіма розділами, відчуватися її єдність.

Тому випускника рекомендується представляти науковому керівнику як мінімум дві редакції випускової роботи. По першій редакції керівником будуть висловлені зауваження і рекомендації, які слід врахувати при оформленні кінцевого варіанту дослідження.

Чистовий варіант роботи необхідно ще раз відредагувати, усунути стилістичні погрішності і друкарські помилки в тексті, перевірити логіку і послідовність викладення, відповідність змісту розділів і підрозділів їх заголовкам, точність цитат і посилань, правильність написання числівників і оформлення списку використаних джерел. Ретельна перевірка остаточного тексту

свідчить про відповідальне відношення автора до своєї роботи, повазі до керівника, рецензента, читачів.

Оформлену і зброшуровану в картонне переплетення випускову роботу студент-випусник зобов'язаний представити на кафедру в установлений термін, але не пізніше ніж за два тижні до захисту. Невчасне надання роботи на кафедру прирівнюється до нез'явлення на захист.

Термін перевірки і рецензування випускної роботи з того часу, коли викладач узяв її на рецензію, складає 10 днів. Науковий керівник перевіряє роботу і пише відгук. Потім теж само робить рецензент.

Якщо робота здається пізніше призначеного терміну, то вона на доопрацювання не відправляється і оцінюється в тому вигляді, в якому була здана на кафедру. В разі недотримання встановленого терміну здачі дослідження без поважної причини випусник втрачає право претендувати на відмінну оцінку.

9. РОБОТА З ВІДГУКОМ І ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ

Закінчена випускна кваліфікаційна робота представляється на розгляд науковому керівникові для написання ним подання голові ДЕК (відгуку).

У поданні науковий керівник указує:

- відповідність змісту випускної кваліфікаційної роботи цільовій установці;
- науковий рівень, повноту, якість і новизну теми, що розробляється;
- ступінь самостійності, ініціативи і творчості випускника;
- уміння працювати з літературою і джерелами;
- уміння проводити розрахунки і аналізувати отримані результати, узагальнювати, робити наукові і практичні висновки;
- галузі використання випускної кваліфікаційної роботи.

У висновку визначається рівень підготовки випускника, ступінь відповідності випускної роботи кваліфікаційним вимогам спеціальності (напряму) і можливість її представлення до захисту.

Якщо бакалаврська або магістерська робота після перевірки допущена до захисту, то студент-випусник, познайомившись із відгуком викладача, бере до уваги і виправляє всі критичні

зауваження. Матеріал з усунення зауважень має бути оформлений письмово і представлений студентом на захисті роботи.

Якщо випускова робота не допущена до захисту, то випускник пише повторну роботу, повністю виправляючи відмічені недоліки, і представляє роботу на перевірку з позначкою «Повторна» разом з первинною роботою і зауваженнями.

Щоб отримати допуск до захисту, при написанні роботи необхідно уникати наступних основних недоліків, що часто зустрічаються:

1. Відхід від теми, коли назва роботи, її структура і фактичний зміст не співпадають.

2. Дослівне списування матеріалу з базового підручника, з інших книг і чужих матеріалів.

3. Механічне копіювання робіт і рефератів з Інтернету, що порушує найважливішу вимогу до випускових робіт - самостійність. При встановленні факту копіювання робота не допускається до захисту.

4. Обсяг роботи перевищує той, що рекомендується.

5. Відсутність логіки, слабкий зв'язок однієї думки з іншою, безсистемний виклад матеріалу.

6. Повторення одних і тих же положень, стилістичні погрішності.

7. Невміння правильно використовувати службові слова, які додають чіткість і стрункість висловлюваному матеріалу («таким чином», «отже», «далі», «потім», «нарешті», «по-перше», «по-друге» тощо).

8. Розгляд суті проблеми у вступі, хоча даний розділ роботи для цього не призначений.

9. Використання застарілого статистичного і фактичного матеріалу, якій не відображає сучасні явища.

10. Неправильно пронумеровані сторінки змісту і не повністю виділені розділи в тексті (тільки цифрами, без назви).

11. Кожний розділ повинен починатися з окремої сторінки.

12. Посилання на джерела в тексті мають бути практично на кожній сторінці, з вказівкою номерів сторінок джерел і можливістю відрізнити свій текст від запозиченого.

13. Немає повної ув'язки посилань на літературу з переліком джерел (є посилання - немає джерела, є джерело - немає посилань).

14. У списку використаних джерел не повністю перераховані всі реквізити джерела (прізвище та ініціали автора, місце, рік видання, сторінка тощо).

15. В посиланнях на Інтернет необхідно вказувати не тільки адресу сайту або сторінки, але й автора, назву документа, назву сайту і дату його останнього оновлення.

10. РЕЦЕНЗУВАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ ТА БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ

Склад рецензентів затверджується деканом факультету за рекомендацією завідувача випускаючої кафедри. Як рецензенти притягуються професори і викладачі університету, якщо вони не працюють на випускаючій кафедрі, а також фахівці виробництва, наукових установ і викладачі інших вищих навчальних закладів.

Рецензія повинна містити об'єктивну оцінку випускної кваліфікаційної роботи і відображати:

- актуальність теми, повноту і якість виконання роботи;
- наукову, технічну і економічну доцільність і новизну;
- дослідницькі навички автора, його вміння аналізувати, узагальнювати і робити висновки;
- переваги і недоліки випускної кваліфікаційної роботи;
- якість оформлення випускної кваліфікаційної роботи.

Рецензія повинна укладати відповідність поставлених завдань і результатів дослідження, теоретичну і практичну значущість випускної кваліфікаційної роботи і закінчуватися оцінкою роботи, що рецензується.

11. ПОРЯДОК ДОПУСКУ ДО ЗАХИСТУ

Кожний бакалавр та магістрант зобов'язаний пройти попередній захист. Попередній захист проводиться на кафедрі за 2–3 тижні до основного захисту (для студентів заочної форми навчання – під час останньої сесії). Ступінь готовності магістерської роботи до попереднього захисту - 100%; допускаються тільки недоліки в оформленні роботи і відсутність научних посібників до магістерської роботи.

Попередній захист магістерських робіт проводиться на розширеному засіданні кафедри або в комісії викладачів спільно із випускниками. Студент виступає з доповіддю. Потім доповідачу можуть бути поставлені питання за змістом роботи і докладу.

Попередній захист є свого роду «репетицією» і допуском до основного захисту. На попередньому захисті виявляються недоліки в роботі, вказуються шляхи їх усунення та ін.

Остаточна оформлена випускна кваліфікаційна робота за 14–20 днів до захисту здається науковому керівнику на кафедрі.

Завідувач кафедрою, на підставі представлених матеріалів, вирішує питання про допуск дипломника до захисту, про що свідчить відповідний запис на титульному аркуші випускної кваліфікаційної роботи.

У разі негативного рішення це питання розглядається на засіданні кафедри з участю керівника випускної кваліфікаційної роботи. Витяг з протоколу засідання кафедри додається до проекту наказу про відрахування студента.

12. ЗАХИСТ ВИПУСКНИХ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ

Захист випускних кваліфікаційних робіт проводиться на відкритих засіданнях Державної екзаменаційної комісії. В ДЕК випускник представляє наступні матеріали:

- ілюстративні матеріали (креслення, графіки, таблиці, плакати);

- диск з повним текстом роботи;

- відгук керівника випускної кваліфікаційної роботи;

- рецензію на випускну кваліфікаційну роботу;

- анотацію на іноземній мові;

Захист випускних кваліфікаційних робіт проходить в наступному порядку:

- інформація завідуючого кафедрою про виконання випускником навчального плану;

- доповідь випускника тривалістю 8 хвилин;

- відповіді на питання членів ДЕК і присутніх на захисті;

- оголошення відгуку і рецензій;

- відповіді випускника на зауваження керівника і рецензента.

Доповідь структурно складається з трьох частин:

- вступ - 2–3 хвилини (короткий зміст вступу в роботу - обґрунтування вибору теми, мета, задачі, методика дослідження і тощо);

- інформація про виконану роботу - 3–4 хвилини (попередньо за розділами основної частини, - що автором самостійно здійснено, проаналізовано, розраховано тощо).

- повний виклад результатів дослідження, що складають предмет захисту - 3–4 хвилини (висновки, тобто зміст висновку роботи).

На креслення, графіки, таблиці, представлені до ДЕК, випускник посилається в ході доповіді. Наочні посібники покликані ілюструвати перш за все основний зміст виступу, звільняючи доповідача від необхідності характеризувати статистичний матеріал словами. Кількість наочних посібників залежить як від теми роботи, так і від складності виготовлення. Мінімальна кількість наочних посібників - два.

13. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Критерії оцінювання з урахуванням специфіки напряму підготовки за національною шкалою та шкалою ECTS розробляються та затверджуються профільною кафедрою.

Орієнтовні критерії оцінювання:

Оцінка «**відмінно**» ставиться, якщо до магістерської роботи немає суттєвих зауважень; обґрунтовано актуальність теми; тему розкрито повністю; робота містить елементи наукової новизни, має теоретичне й практичне значення; доповідь на захисті є логічною, змістовною, проголошена з вільним оперуванням матеріалу; відгук і рецензія позитивні; відповіді на питання членів ДЕК вичерпні й переконливі; робота повністю відповідає встановленим вимогам.

Оцінка «**добре**» ставиться, якщо тема роботи практично розкрита, але наявні певні недоліки, які не мають істотного значення; у теоретичній частині поверхнево проаналізовано літературні джерела, елементи новизни та практичного значення представлені не зовсім чітко; висновки не є переконливими; окремі зауваження в рецензії та відгуку наукового керівника; доповідь магістранта на захисті побудована логічно, проголошена з вільним оперуванням матеріалу, відповіді на запитання членів

ДЕК переважно вичерпні й переконливі; робота оформлена в межах встановлених вимог.

Оцінка **«задовільно»** ставиться, якщо тема роботи в основному розкрита, але мають місце певні недоліки змістового характеру; нечітко сформульовані мета, завдання, об'єкт, предмет дослідження; відсутній або суттєво обмежений аналіз наукової полеміки; аналітична частина характеризується надмірною описовістю; висновки й пропозиції, що містяться в роботі не обґрунтовані; рецензія й відгук містять окремі зауваження, які не отримали пояснення; доповідь прочитана за текстом, або підготовлена невдало; не всі відповіді на запитання членів ДЕК є коректними або вони не одержали належної аргументації; є зауваження щодо оформлення роботи.

Оцінка **«незадовільно»** ставиться, якщо порушено логіку у викладі матеріалу в роботі; розділи не узгоджені між собою; відсутній огляд сучасних літературних джерел; відсутній докладний аналіз досліджуваних проблем; відсутні особисті висновки й пропозиції автора; робота не відповідає спеціальності; мають місце суттєві недоліки в оформленні роботи; виступ на захисті свідчить про слабку орієнтацію в досліджуваній проблемі.

Шкала ECTS	Орієнтовні критерії
A	Робота відповідає всім вимогам, має інноваційний характер, наукову новизну та практичне значення. Захист показав високу обізнаність випускника в предметі дослідження.
B	Робота відповідає всім вимогам, має практичне значення. Результати дослідження можуть бути впроваджені. Захист показав обізнаність випускника в предметі дослідження.
C	Робота відповідає всім вимогам, але не має суттєвої новизни та практичного значення. Захист загалом засвідчив обізнаність випускника в предметі дослідження.
D	Робота загалом відповідає вимогам, але немає новизни й практичного значення. Робота має деякі зауваження. Захист засвідчив не повну обізнаність випускника в предметі дослідження.

Е	Робота загалом відповідає вимогам, але немає новизни й практичного значення. Робота має суттєві зауваження. Захист засвідчив суттєві недоліки та не повну обізнаність випускника в предметі дослідження.
F	Робота не відповідає вимогам, має багато суттєвих зауважень. Захист засвідчив відсутність необхідної підготовки випускника, необізнаність випускника в предметі дослідження. Необхідно доопрацювати роботу, але повторний захист можливий.
FX	Робота не відповідає вимогам, захист показав відсутність необхідної підготовки випускника та повну необізнаність магістранта в предметі дослідження. Тому повторний захист неможливий, магістрант повинен отримати нову тему.

14. ОРІЄНТОВНА ТЕМАТИКА

бакалаврських робіт

спеціальності 053 «Психологія»

в галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки»

Аналіз гендерного психічного розвитку особистості в ранній юності
Взаємодія смисложиттєвих орієнтацій та рефлексії професійного становлення майбутніх психологів
Взаємозв'язок адаптаційних характеристик особистості підлітків із соціальним статусом
Взаємозв'язок самооцінки і статусного положення в системі міжособистісного відношення у групі учнів молодшого підліткового віку
Використання методів візуальної психодіагностики у роботі практичного психолога
Вплив емпатії на професійне самовизначення особистості в ранньому юнацькому віці
Вплив ЗМІ на психічний розвиток дітей та молоді

Гендерні особливості прояву тривожності у студентів
Діагностика пізнавальних процесів учнів підліткового віку
Діагностика розвитку мислення молодших школярів
Дослідження впливу різних критеріїв оцінювання на самооцінку першокласників
Дослідження зв'язку між рівнем рефлексії та самооцінки у молодшому шкільному віці
Дослідження психологічних аспектів взаємовідносин дітей молодшого шкільного віку в умовах початкової школи
Здатність до саморегуляції як основа професіоналізму педагога
Навчальний тренінг як засіб розвитку професійної рефлексії майбутніх практичних психологів
Навчальний тренінг як засіб формування комунікативного потенціалу молоді
Опис образу професії психолога та індивідуально-психологічні особливості студентів-психологів
Особливості взаємозв'язків дітей дошкільного віку з однолітками та дорослими
Особливості діагностики насилля в сім'ї
Особливості діагностики та психокорекції емоційно-вольової сфери дітей молодшого шкільного віку
Особливості психодіагностики міжособистісних стосунків молодших школярів
Особливості психокорекції неуважності дітей молодшого шкільного віку
Особливості роботи психолога з підлітками «групи ризику»
Особливості розвитку інтелектуальної ініціативності молодших підлітків в учбовій діяльності
Особливості розвитку творчих здібностей у підлітковому віці
Особливості формування «Я-концепції» в професійному становленні особистості
Психодіагностика життєвих цінностей сучасних підлітків
Психодіагностика агресивної поведінки молодших школярів
Психодіагностика впливу тривожності на успішність навчальної діяльності першокласників
Психодіагностика духовних цінностей юнаків
Психодіагностика міжособистісних відносин підлітків

Психодіагностика міжособистісних стосунків молодших школярів
Психодіагностика неадекватної поведінки дітей підліткового віку
Психодіагностика особистісного розвитку молодшого школяра
Психодіагностика особливостей виникнення конфліктів у відносинах дітей з батьками
Психодіагностика професійних складових ефективної діяльності практичного психолога в освітніх закладах
Психодіагностика рівня особистісного розвитку дітей молодшого шкільного віку
Психодіагностика самотності та шляхи їх вирішення в юнацькому віці
Психодіагностика стилю взаємодії подружжя
Психодіагностика суспільної активності та формування світогляду учнів старших класів
Психодіагностика та корекція тривожних станів учнів підліткового віку у процесі навчання у школі
Психодіагностика ціннісних орієнтацій молодших школярів
Психокорекційні можливості активного соціально-психологічного навчання у розвитку толерантності та емпатії сучасної молоді
Психокорекція відхилень у навчальній діяльності дітей молодшого шкільного віку
Психологічна діагностика внутрішньоособистісного конфлікту у підлітків
Психологічна діагностика впливу стресових ситуацій на навчальну діяльність молодших школярів
Психологічна діагностика готовності дитини до шкільного навчання
Психологічна діагностика особливостей розвитку пам'яті у дітей молодшого шкільного віку
Психологічна роль гри в емоційному розвитку дошкільника
Психологічне дослідження взаємин вчителів з обдарованими учнями
Психологічне дослідження взаємозв'язку образу «Я», самооцінки та ціннісних орієнтацій молодших школярів
Психологічне дослідження впливу діяльності позашкільного навчального закладу на соціалізацію особистості підлітків
Психологічне дослідження впливу темпераменту на успішність учнів молодшого шкільного віку
Психологічне дослідження особистісного розвитку дівчат в юнацькому

віці
Психологічне дослідження шкільної тривожності п'ятикласників
Психологічне забезпечення формування комунікативних навичок молодших школярів
Психологічний аналіз агресивності молодших школярів
Психологічний аналіз адаптаційних особливостей підлітків з неповних сімей
Психологічний аналіз психічної дезадаптації особистості та особливості її корекції
Психологічні бар'єри в міжособистісному спілкуванні юнаків
Психологічні основи розвитку емпатії та толерантності майбутніх психологів
Психологічні основи розвитку рефлексії підлітків
Психологічні особливості творчої активності в ранній юності
Психологічні особливості подолання складних життєвих ситуацій у юнацькому віці
Психологічні особливості формування комунікативної компетентності майбутніх практичних психологів у процесі професійної підготовки
Психологічні особливості формування конфліктологічної культури молоді
Психологічні особливості формування особистісних якостей дітей молодшого шкільного віку
Психологічні проблеми міжособистісного спілкування підлітків
Психолого-педагогічне дослідження ціннісних орієнтацій підлітків
Психолого-педагогічні основи розвитку комунікативного потенціалу студентів
Психолого-педагогічні особливості розвитку пізнавальних здібностей дошкільників
Психолого-педагогічні умови розвитку лідерських якостей сучасної молоді
Робота практичного психолога по формуванню емоційної стійкості дошкільників
Розвиток ціннісної сфери старшокласників та студентів
Соціально-психологічні чинники формування професійного іміджу у майбутніх психологів
Теоретико-психологічні засади використання корекційних методик для

розвитку пам'яті дітей старшого дошкільного віку
Теоретико-психологічні засади розвитку рефлексії у підлітковому віці
Формування моделі психолого-педагогічної корекції девіантної поведінки підлітків
Формування професійного самовизначення старшокласників засобами освітнього тренінгу
Формування творчої активності студентів-першокурсників засобами психологічного тренінгу
Формування у студентів – майбутніх практичних психологів здатності до регуляції своїх емоційних станів

магістерських робіт
спеціальності 053 «Психологія»
в галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки»

Особистісні деформації сучасної молоді в умовах соціально-економічної кризи
Особливості психокорекційної та психотерапевтичної роботи психолога у медичному закладі
Психологічне дослідження впливу сімейних конфліктів на емоційне вигорання сучасної молоді
Психологічне дослідження емоційної готовності психологів до професійної діяльності
Психологічне дослідження образу світу професії у свідомості майбутніх спеціалістів
Психологічне дослідження особистісних особливостей працівників сфери обслуговування
Психологічні засади комунікативної підготовки майбутніх спеціалістів
Психологічні основи формування емоційної культури майбутніх спеціалістів
Психологічні особливості девіантної поведінки наркозалежної молоді та її корекція
Психологічні особливості диспозиційної системи особистості у функціонально неспроможній родині
Психологічні особливості розвитку чуйності у ранньому юнацькому віці
Психологічні особливості формування творчих здібностей спеціаліста в умовах сучасного вузу

Розвиток професійно важливих якостей майбутніх практичних психологів освітньої галузі в процесі навчання у ВНЗ

Формування гендерної ідентичності в юнацькому віці

**ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ
БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ У СПИСКУ ДЖЕРЕЛ**

Характер истика джерела	Приклад оформлення
Книги: Один автор	Василій Великий. Гомілії / Василій Великий ; [пер. з давньогрец. Л. Звонська]. — Львів : Свічадо, 2006. — 307 с. — (Джерела християнського Сходу. Золотий вік патристики IV—V ст. ; № 14).
Два автори	Матяш І. Б. Діяльність Надзвичайної дипломатичної місії УНР в Угорщині : історія, спогади, арх. док. / І. Матяш, Ю. Мушка. — К. : Києво-Могилян. акад., 2005. — 397, [1] с. — (Бібліотека наукового щорічника "Україна дипломатична" ; вип. 1).
Три автори	Акофф Р. Л. Идеализированное проектирование: как предотвратить завтрашний кризис сегодня. Создание будущего организации / Акофф Р. Л., Магидсон Д., Эддисон Г. Д. ; пер. с англ. Ф. П. Тарасенко. — Днепропетровск : Баланс Бизнес Букс, 2007. — XLIII, 265 с.
Чотири автори	Методика нормування ресурсів для виробництва продукції рослинництва / [Вітвіцький В. В., Кисляченко М. Ф., Лобастов І. В., Нечипорук А. А.]. — К. : НДІ "Укragропромпродуктивність", 2006. — 106 с. — (Бібліотека спеціаліста АПК. Економічні нормативи).
П'ять і більше авторів	Психологія менеджмента / [Власов П. К., Липницький А. В., Луцихина І. М. и др.] ; под ред. Г. С. Никифорова. — [3-е изд.]. — Х. : Гуманитар. центр, 2007. — 510 с.
Без автора	Історія Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря / [авт. тексту В. Клос]. — К. : Грані-Т, 2007. — 119 с. — (Грані світу).
Багатом	Історія Національної академії наук України, 1941—1945 / [упоряд. Л. М. Яременко та ін.]. — К. : Нац. б-

ний документ	ка України ім. В. І. Вернадського, 2007— .— (Джерела з історії науки в Україні). Ч. 2 : Додатки — 2007. — 573, [1] с.
МАТЕРІАЛИ КОНФЕРЕНЦІЙ, З'ЇЗДІВ	Економіка, менеджмент, освіта в системі реформування агропромислового комплексу : матеріали Всеукр. конф. молодих учених-аграрників ["Молодь України і аграрна реформа"], (Харків, 11—13 жовт. 2000 р.) / М-во аграр. політики, Харк. держ. аграр. ун-т ім. В. В. Докучаєва. — Х. : Харк. держ. аграр. ун-т ім. В. В. Докучаєва, 2000. — 167 с.
Препринти	Шиляев Б. А. Расчеты параметров радиационного повреждения материалов нейтронами источника ННЦ ХФТИ/ANL USA с подкритической сборкой, управляемой ускорителем электронов / Шиляев Б. А., Воеводин В. Н. — Х. ННЦ ХФТИ, 2006. — 19 с. — (Препринт / НАН Украины, Нац. науч. центр "Харьк. физ.-техн. ин-т" ; ХФТИ 2006-4).
Депоновані наукові праці	Социологическое исследование малых групп населения / В. И. Иванов [и др.] ; М-во образования Рос. Федерации, Финансовая академия. — М., 2002. — 110 с. — Деп. в ВИНИТИ 13.06.02, № 145432.
Словники	Географія : словник-довідник / [авт.-уклад. Ципін В. Л.]. — Х. : Халімон, 2006. — 175, [1] с.
Законодавчі та нормативні документи	Кримінально-процесуальний кодекс України : за станом на 1 груд. 2005 р. / Верховна Рада України. — Офіц. вид. — К. : Парлам. вид-во, 2006. — 207 с. — (Бібліотека офіційних видань).
Стандарти	Графічні символи, що їх використовують на устаткуванні. Показчик та огляд (ISO 7000:2004, IDT) : ДСТУ ISO 7000:2004. — [Чинний від 2006-01-01]. — К. : Держспоживстандарт України 2006. — IV, 231 с. — (Національний стандарт України).

Каталоги	Межгосударственные стандарты : каталог : в 6 т. / [сост. Ковалева И. В., Павлюкова В. А. ; ред. Иванов В. Л.]. — Львов : НТЦ "Леонорм-стандарт, 2006— . — (Серия "Нормативная база предприятия"). Т. 5. — 2007. — 264 с. Т. 6. — 2007. — 277 с.
Бібліографічні показники	Куц О. С. Бібліографічний покажчик та анотації кандидатських дисертацій, захищених у спеціалізованій вченій раді Львівського державного університету фізичної культури у 2006 році / О. Куц, О. Вацеба. — Львів : Укр. технології, 2007. — 74 с.
Дисертації	Петров П.П. Активність молодих зірок сонячної маси: дис. ... доктора фіз.-мат. наук : 01.03.02 / Петров Петро Петрович. — К., 2005. — 276 с.
Автореферати дисертацій	Новосад І.Я. Технологічне забезпечення виготовлення секцій робочих органів гнучких гвинтових конвеєрів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : спец. 05.02.08 „Технологія машинобудування” / І. Я. Новосад. — Тернопіль, 2007. — 20, [1] с.
ЧАСТИНА КНИГИ, ПЕРІОДИЧНОГО, ПРОДОВЖУВАНОГО ВИДАННЯ	Козіна Ж. Л. Теоретичні основи і результати практичного застосування системного аналізу в наукових дослідженнях в області спортивних ігор / Ж. Л. Козіна // Теорія та методика фізичного виховання. — 2007. — № 6. — С. 15—18, 35—38. Гранчак Т. Інформаційно-аналітичні структури бібліотек в умовах демократичних перетворень / Тетяна Гранчак, Валерій Горовий // Бібліотечний вісник. — 2006. — № 6. — С. 14—17.

Електронні ресурси	<p>Богомольний Б. Р. Медицина екстремальних ситуацій [Електронний ресурс] : навч. посіб. для студ. мед. вузів III–IV рівнів акредитації / Б. Р. Богомольний, В. В. Кононенко, П. М. Чуєв. — 80 Min / 700 MB. — Одеса : Одес. мед. ун-т, 2003. — (Бібліотека магістранта-медика) — 1 електрон. опт. диск (CD-ROM) ; 12 см. — Систем. вимоги: Pentium ; 32 Mb RAM ; Windows 95, 98, 2000, XP ; MS Word 97-2000.— Назва з контейнера.</p> <p>Розподіл населення найбільш численних національностей за статтю та віком, шлюбним станом, мовними ознаками та рівнем освіти [Електронний ресурс] : за даними Всеукр. перепису населення 2001 р. / Держ. ком. статистики України ; ред. О. Г. Осауленко. — К. : CD-вид-во "Інфодиск", 2004. — 1 електрон. опт. диск (CD-ROM) : кольор. ; 12 см. — (Всеукр. перепис населення, 2001). — Систем. вимоги: Pentium-266 ; 32 Mb RAM ; CD-ROM Windows 98/2000/NT/XP. — Назва з титул. екрану.</p> <p>Бібліотека і доступність інформації у сучасному світі: електронні ресурси в науці, культурі та освіті : (підсумки 10-ї Міжнар. конф. „Крим-2003”) [Електронний ресурс] / Л. Й. Костенко, А. О. Чекмарьов, А. Г. Бровкін, І. А. Павлуша // Бібліотечний вісник — 2003. — № 4. — С. 43. — Режим доступу до журн. :</p> <p>http://www.nbuv.gov.ua/articles/2003/03klinko.htm.</p>
--------------------	--

Примітки:

1. Бібліографічний опис оформлюється згідно з ДСТУ ГОСТ 7.1:2006 “Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання”.

2. Опис складається з елементів, які поділяються на обов’язкові та факультативні. У бібліографічному описі можуть бути тільки обов’язкові чи обов’язкові та факультативні елементи.

Обов'язкові елементи містять бібліографічні відомості, які забезпечують ідентифікацію документа. Їх наводять у будь-якому описі.

Проміжки між знаками та елементами опису є обов'язковими і використовуються для розрізнення знаків граматичної і приписаної пунктуації.

4. У списку опублікованих праць здобувача, який наводять в авторефераті, необхідно вказати прізвища та ініціали всіх його співавторів незалежно від виду публікації.